

శ్రీ గోదావరీ

ప్రీప్సె

ఆధ్యాత్మిక మాన పత్రిక

కరీంనగర్ నంపటి: 01 సంవిక: 06

ఆగస్టు 2024

పేజీలు: 36 వెల: 30

అత్యుదిక పాతక ఆదరణ పొందుతున్న ఆధ్యాత్మిక మాన పత్రిక

మేఘచల్తీపీరిచేయోం

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వేడుకలను, రాష్ట్ర ఉత్సవ సమారోహాన్ని, శ్రావణపూర్ణిమ, శ్రీకృష్ణాష్టమి పండుగలను తలపించేలా ముఖుచిత్రం దర్శనం ఇస్తోంది. సనాతన సంప్రదాయాలను పుణికిపుచ్చుకున్న రక్షాబంధన్ చరిత్రకథలను గుర్తు చేస్తోంది. అన్నా చెల్లెళ్ళ అనురాగాన్ని, అనుబంధాన్ని తెలుపడంతో పాటు, కొన్నిసందర్భాలలో యుద్ధాలను నివారించి స్నేహ హస్తాన్ని చాటేలా చేసింది. బ్రిటిష్ పాలన సమయంలో బెంగాల్ను విభజించకుండా కాపాడింది. ఉద్యమంగా చేపట్టిన రక్షాబంధన్ అంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. ఇంతెందుకు దేవదానవ యుద్ధంలో ఇంద్రుడు తిరిగి విజయం సాధించడానికి కారణం దేవతలంతా ఇన్నిన రక్షలే సుమా అని పురాణ ప్రపచనం. మహాభారతంలో రామయణంలో రక్షాబంధన్ ప్రస్తావన పరోక్షంగా కనిపిస్తుంది. ఇప్పటికే మనం అందరూ బాగుండాలని సర్వజగద్రక్ష ‘శ్రీరామరక్ష’ కడతాంకదా!!

ఆగస్టు 15, 1947 భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. నాటి సుంచి స్వాతంత్ర్య దినోత్సవాన్ని చేసుకుంటూనే ఉన్నాం. ఇది 77 సంవత్సరాల ఉత్సవం. స్వాతంత్ర్యం వచ్చి 76 సంవత్సరాలు పూర్తి చేసుకుని 77వ సంవత్సరంలో అడుగుపెట్టాం. ఇన్నాళ్ళలో ఎంతో అభివృద్ధి సాధించాం. సరికాత్త పాతాలు నేర్చుకుంటున్నాం. కొత్తదనం ఏమిటంటే వికసిత భారత్గా అడుగులు వేసుకుంటూ సనాతన ధర్మపరిరక్షణకు కంకణ బద్దులమై దేశప్రగతిని కాంక్షిస్తూ ముందుకు వెళుతున్నాం.

గమనిక

ప్రపత్తి శ్రీసన్నిధానం ఆధ్యాత్మిక మాన పత్రికకు సలహోలు, సూచనలు, చందాదారుల చిరునామా మార్పులు, సూతన చందాదారులు కావడానికి ఇ-మెయిల్ ద్వారా తెలియజేయవచ్చును.

help desk:

prapatti.srisannidhanam9@gmail.com
మాన పత్రిక చందా వివరముల గురించి
సంప్రదించవలసిన పోల్చ డెస్క్ నెంబర్:
9502583323

(ఉదయం 9 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు)

సంప్రదించండి
మా ఈ చిరు
ప్రయత్నాన్ని
స్వాగతించండి!!

-మేనేజెంగ్ ఎడిటర్

ముఖ్య గమనిక

ప్రపత్తి శ్రీసన్నిధానం ఆధ్యాత్మిక మాన పత్రిక ఈ సంచికలో ప్రచురించిన రచనలలోని భావాలు ఆయా రచయితలవే, రచన సారాంశము రచయిత అభిప్రాయముగా భావించవలెను. ఈ రచనల భావంతో సంపాదకునికి, ట్రుస్ట్ నకు ఎతువంటి బాధ్యత లేదని పారకులు గమనించవలసినదిగా మనవి.

- ఎడిటర్

ప్రపత్తి

శ్రీస్నిద్ధాన్

<https://srisannidhanam.org>

prapatti.srisannidhanam9@gmail.com

సంపుటి: 1 - సంచిక: 6

ఎడిటర్ : డింగిరి శ్రీనివాసమూర్తి

ఆగస్టు 2024

వెల : 30

4. సంపాదకీయం

శ్రీమాన్ శ్రీ వౌద్దిపర్తి రామచంద్రమూర్తి

6. శ్రీరామానుజ సుధామాధురి

శ్రీమతి సముద్రాల శారద

8. శ్రీపతిస్తుతి

శ్రీమాన్ శ్రీ అమరవాది

వేంకటనర్సింహచార్యులు

9. శుభాశుభ నిర్ణయాలు-మీమాంస

శ్రీమాన్ శ్రీ తిరుమల నల్లాన్ చక్రవర్తుల

సంపత్కుమార కృష్ణమాచార్య, సిద్ధాంతి

11. భాగవతంలో భగవంతుని కథలు

శ్రీమతి తిరుమల నీరజ

13. శిష్యచార్య సంబంధము

శ్రీమాన్ శ్రీ సముద్రాల శతకోపాచార్యులు

14. సత్కంప్రదాయ సేవలో శ్రీ రామానుజ యూజ్స్కి ఫీరం

16. గీతామృతం

శ్రీమాన్ ఆచి వేంకట పాండురంగాచార్య

నెలవారిపంచాంగం, మనదేవాలయాలు, పుస్తక పరిచయం, బాలవిజ్ఞానం, శ్రీసన్నిధిపదకేళి

సంపాదక మండలి

వౌద్దిపర్తి రామచంద్రమూర్తి చీఫ్ ఎడిటర్

సముద్రాల శారద హాస్పిటియన్ ఎడిటర్

డింగిలి శ్రీనివాసమూర్తి మేనేజింగ్ ఎడిటర్

గౌరవ సంపాదకులు

శ్రీమాన్ శ్రీ సంబ వేణుగోపాలాచార్య కౌశిక

శ్రీమాన్ శ్రీ కె. ఐ. స్థులశాయి ఆచార్య

శ్రీమాన్ శ్రీ అమరవాది వేంకటనర్సింహచార్యులు

నోట: - సంస్కృత సంప్రదాయాల పరిరక్షణకు మీరూ మాత్రా కలిసినదువండి! అంతర్జాలంలో పట్టిష్ట చేసేవారు 'శ్రీసన్నిధానం సంచిక నుంచి సేకరణ' అని రాయడం మరువకండి!! కాపీ టైప్ చట్టానికి కట్టుబడి ఉండాం.

ఇంటిగ్రే బయ్ఎంట్రో ఫిమెపజెప్పై డాడ్

హిందూ సమాజంపై ఇంట్రా బయుట్రా దాడి జరుగుతోంది. మనవాళ్ళే నుమా అనుకుంటే పక్కలో బల్లెంలా కాచుకు కూచుని దాడి చేస్తున్నారు. సభ్యసమాజం చూస్తుందని, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా విష్ణిస్తున్నారన్న ఆలోచనలేకుండా మతంపై, దైవంపై, ఆఖమతంపై చేసిన, చేస్తున్న విమర్శలు మనస్సు చివుక్కుమనేలా అనిపిస్తున్నాయి. విభజించి పాలించు అని గతంలో విదేశి పాలకులు ఆమలు పరిచిన సిద్ధాంతం తరహాలోనే ప్రస్తుతం భూముణ సమాజంపై పరోక్ష దాడులు జరుగుతున్నాయి. కట్టు బోట్టు ధరించుకున్న వ్యక్తులు ఇంటర్వెట్ ద్వారా మరో వర్గం వాలిపై విమర్శల విషం చిమ్ముతున్న వీడియోలు అసోడ్ అవుతున్నాయి. వాలో కొందరు నకిలీలే. ఇటు ఫేస్ బుక్లలో, అటు యూట్యూబ్ చానల్లలో ఇలాంటివి కనిపిస్తున్నాయి. పోసీలే ఎవరి పాపం వాలిది, అని వచిలేస్తే, సదరు యూట్యూబ్ చానల్లవారు పరస్పరం విమర్శించుకుంటున్న వాలిని చర్చ వేదికకు ఆహ్వానించి రచ్చరచ్చ చేస్తున్నారు. నేరుగా రాలేని వాలిని ఆన్‌లైన్‌లో చర్చలేవేర ఆహ్వానిస్తున్న సందర్భాలు ఉన్నాయి. సభ్యసమాజం విమనుకుంటుందో ఏమో అనే ఆలోచన వాలికి లేదు. దీని ద్వారా విమర్శలు ప్రతి విమర్శలు తారస్థాయికి చేరాయి, సమాజం సిగ్గుపడేలా తిట్టదండకం వినిపిస్తున్నారు. దీనివల్ల కలతలు కార్పొల్యూలు ఒక వర్గం వారు మరో వర్గానిపై విమర్శనాప్రాలు సంధించుకోవడం మామూలైపోయింది. ఒకవైపు దేశస్థైక్యత, సమగ్రత సాధించుకుంటూ సనాతన ధర్మం విలువలను తెలియజేస్తేలా, పరిరక్షించేలా పెద్దలు ప్రయత్నిస్తున్న తరుణంలో అడపా దడపా ఇలాంటి సంఘటనలు వినిపిస్తున్నాయి. ఇది ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలోనే కాదు ఇతర భాషలలో పలు చోట్ల కనిపిస్తున్నాయి. పత్రికలు జర్మనిజం విలువలను పరిరక్షిస్తూ తమ గీత దాచి ముందుకు వెళ్ళకుండా నైతిక విలువల పరిరక్షణలో ఉన్నాయి. కానీ ఆన్‌లైన్ ఛానళ్ళ వాళ్ళ తమ పబ్లిక్ గడుపుకోడానికి తమ రేటింగ్ పెంచుకోడానికి కొత్త భాటన నడుస్తున్నారు. ఇది ఇలా ఉంటే అనాధిగా పూజలు అందుకుంటున్న ఆలయాలలో కూడా ఇలా వివాదాలు లేవనెత్తేందుకు కొర్టుగుమ్మం ముందు నిలబెడుతున్నారు. నైతిక విలువలు అంటే భారత దేశం విధానాలు, అలాంటి విధానాలను అడుగడునా గండి కోట్టేప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఇవి

కాకతాళీయంగా జలిగినవా?, లేక ఎవరైనా వనిగట్టుకుని ఇలాంటి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారా? గమసించాల్సిన ఆవసరం ఉంది. వివాదాలను లేవనెత్తుతున్న యూట్యూబ్సు బ్లాక్ చేసేలా సరైన వివరాలను తెలియజేస్తూ యూట్యూబ్ యాజమాన్యానికి ఫిర్యాదు చేసే ఆవకాశాలు ఉన్నాయి. ఎక్కువమంది ఫిర్యాదు చేస్తే వాచిలో ఉన్న నిజానిజాలు పరిశీలించి బ్లాక్ చేసే ఆవకాశాలున్నాయి. నిర్వాకులపై పరుపు నష్టం కలిగించినందుకు కోర్టుద్వారా తగు హెచ్చలికలు జాలీ చేయవచ్చు. నష్టపరిపాఠం కోరపచ్చ. మనమతమేదో మనబి పరమతమంటే పడదోయే అన్న తరహాలో హిందూ సమాజం సడుమకోవడం లేదు. మనపక్కజింటిలో ఉన్న ఇతరులను కూడా ఆదరంగా చూస్తున్న రోజులు ఇవి. వాలి పండుగలను విలువలను ఆదరిస్తున్నారు. అంతామనవాళ్ళే నుమా! అనుకుంటూ ఆంతాకలిసి మెలసి ఉన్న వేళ విపంచిమ్ముతే జలిగేది ఏమిటో తెలియదా?! ఎదుటి మనిషిసి విమర్శించాలన్న ఆలోచనణంటే అటి గౌరవంగా భాషలో భాషంలో స్పష్టంచేయాలి. కానీ పురాణాలలో ఉన్న పాత్రల విలువలకు లేనిపోని అపవాదు అంటగట్టి రెచ్చగోట్టేదోరబలను ఇప్పుకైనా మార్చుకోవాలి. వాటి అర్థాలు పరమార్థాలు వేరు. ఇప్పుడు నడుస్తున్న పరిస్థితులకు అఱుగుణంగా ఇప్పటి సమాజం నడుస్తోంది. విలువలను పరిరక్షిస్తోంది. వేలాటి సంవత్సరాలక్రితం పరిస్థితులకు అనుగుణంగా అప్పుడు ఉన్నవారు నడుచుకునేవారు. చరిత్రకు సొక్కాధారాలు శిలా శాసనాలు, కావ్యాలు, ప్రాచీన కట్టడాలు వాటిని పరిరక్షించుకునే భాధ్యత భారతీయులపై ఉంది. దీనిని ఎవరూ కాదనలేదు కానీ అదేపనిగా బురదజల్లే ప్రయత్నాలను క్షమించకూడదు. వాలి ఆటలు కట్టించే మార్గాలను చేపట్టాలి. ఇందుకోసం భారతజాతి కరలాలి. మనవిలువలను పరిరక్షించుకోవాలిన సమయం వచ్చిందని గుర్తుంచాలి. ఆలయాలు బాగుంటే సమాజం బాగుంటున్న పెద్దల మాటలను పదే పదే గుర్తుంచుకోవాలి! విలువలు పరిరక్షించుకోవాలి!!

-లోధైతల్ని రొముచంట్రుమయిల్తుఁడి ఎడింటి-

నెలవారి ప్రంచాంగము

శ్రావణమాసం 05-08-24 శుక్లపక్షంతో ప్రొరంభమై 02-09-24 వరకు, తదుపరి 03-09-24 నుండి భాద్రపదమాసం

02-08-24 వరకు పుష్యమి కార్తి, 03-08-2024 నుండి ఆశ్లేషా కార్తి, 17-08-24 నుండి మథ కార్తి, 31-08-24 నుండి పుష్య కార్తి. పండుగలు :07-08-24 అండాళ్ తిరునక్కతము. 09-08-24 నాగ పంచమి, 10-08-2024 సుదర్శన పెరుమాళ్ తిరునక్కతము, 11-08-24 భాను సప్తమి, 15-08-24 భారత స్వాతంత్య దినోత్సవము, 16-08-24 ఏకాదశి, 18-08-24 వరాహ జయంతి, 19-08-2024 ఉపాకర్ణ రాఖీ పూర్ణిమ, హాయగ్రివ జయంతి, 22-08-24 శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిందడి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ పెద్ద జీయర్ స్వామి తిరునక్కతము, 26-08-24 స్వార్ప శ్రీకృష్ణ జయంతి, 27-08-24 శ్రీకృష్ణ జయంతి, 29-08-24 సర్వోపాం ఏకాదశి.

మూర్ ఫులాలు

మేషం: ఈ నెల అన్నిరంగాల వారికి లాభించును. ఆర్థికంగా బాగుంటుంది. ఆరోగ్యభాగం. వాహన సౌఖ్యం, సంతాససౌఖ్యం.

వృషభం: ఈనెల చేయు వృత్తి వ్యాపారాలందు అనుకూలత. సమస్యలు పరిష్కారం. ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతోషకరవార్తలు, పనులు పూర్తిఅగుట.

మిథునం: ఈ నెల చేయువృత్తి వ్యాపారాలందు అనుకూలత, ఆర్థిక సమస్యల నుండి బయటపడుదురు. సంతోషకరవార్తలు వింటారు. అన్నింటావిజయం..

కర్మాంగం: ఈ నెల వృత్తి వ్యాపారాలందు అనుకూలత. ఆదాయం వృద్ధి, ఉద్యోగులకు ప్రమోషన్లోకూడిన బిదీలు, సంతోషవార్తలు, ఉత్సవాలలు, ఉంటారు.

సింహం: ఈ నెల పరిస్థితులు అనుకూలించవు. అంతా వృత్తికెంగాను ఉంటుంది. మనశ్శాంతి ఉండదు. ఏ పని చేయబడ్డికాదు. ఆరోగ్యభంగాలు, ఆర్థిక సమస్యలు వెంటాడను.

కన్య: ఈ నెల అనుకూలంగా ఉండదు. ఆదాయంనకు మించిన ఖర్చులు, పనులు కలసిరాక ఇబ్బందులు. కుటుంబ సమస్యలు, గృహమార్గులు తప్పవు. నమ్మినవారి వలన మోసపోవట.

తుల: ఈ నెల మీమాటకు ఎదురుండదు. అన్నిరంగాలు వారికి చేయు వృత్తి వ్యాపారాలందు రాణింపు ఉంటుంది. ఆరోగ్య లాభములు, నూతన కార్యాలకు శ్రీకారం.

వృశ్చికం: ఈ నెలలో అన్ని విధాలుగా బాగుండును. చేయు వృత్తివ్యాపారాలలో రాణింపు, ఆదాయంనకు లోటుండదు. సమస్యలు పరిష్కారమగును.

ధనస్సు: ఈ నెలలో అన్నింటా జయం, ఆరోగ్యం బాగుండును. ఆర్థికలావాదీలు సంతృప్తి, దైర్యంగా

వ్యవహరిస్తారు. గతంలో ఏర్పడిన సమస్యలు తొలగును.

మకరం: ఈ నెల అనేక ఇబ్బందులు. స్తానచలనాలు. సంతానం ద్వ్యారా సమస్యలు. ఊహించనిపరిణామాలు, ఎన్నికప్పాలున్న దైర్యంతో ఎదుర్కొనగలరు

కుంభం: ఈ నెల అనుకూలించదు. ఏపీసీపూర్తికాదు. అన్నింటా అపజయమే. ఆరోగ్యభంగాలు, అనవసర ధనవ్యయం, ఏమి మాట్లాడినా విరోధమే

మీనం: ఈ నెల శుభాశుభ మిశ్రమ ఘలితాలు, కొన్నింటిలోజయం, కొన్నింటిలో అపజయం. కార్యాలు ప్రారంభంలో నిలచిపోయినా చివరలోపూర్తి. ఆదాయం నకు మించినఖర్చులు.

రాఖీ పూర్వాళిము

రాఖీ పొర్చుమి రోజు మహిళలు వారి సోదరులకు. ముందుగా గంధం, కుంకుమ కూడా పెట్టి. కుంకుమ బొట్టు పెట్టిన తర్వాత తలపై అక్షింతలు వేయడం అనవాయితి.

యేన బద్ధో బలీ రాజు దానవేంద్రో మహాబలః।

తేన త్వామభి బద్మామి రక్ష మాచల మాచల॥

రాఖీ కట్టిన తర్వాత తమ సోదరుడిని ఆశీర్వదిస్తూ అక్షింతలు వేయాలి. తర్వాత సోదరి హరతి ఇస్తుంది. అనంతరం ఒకరికొకరు స్వీట్లు తినిపించుకుంటారు.

మంచి రోజులివగ్...ప్రారంభములు

ఈనెల వివాహ, గృహారంభ, గృహప్రవేశ శుభ ముహూర్తములు 8, 9, 10, 11, 15, 16, 18, 21, 22, 23, 28 ముహూర్తములు కలవు.

శ్రీరామానుజ సుధారాముర్తి

గతి గమ్యం గురువే సర్వం!

పరిణితి గల కళాకారుడు తన కళను ప్రదర్శించడంలోనే ఆనందం పొందుతాడు. ఒక సంగీత విద్యాంసుడు తాను గాత్ర వాయిద్యాలతో శ్రోతుల నెంత పరవశులను చేస్తాడో అంతకంటే వందరెట్లు ఆనందాన్ని తాను పొందుతాడు. ఘలితంగా ప్రశంసలు సన్మానాలు తదుపరి వచ్చే ఘలితాలు మాత్రమే! పరిషక్త సాంగితికత గల కార్యసాధకులు ఘలితాన్ని ఆశించరు. భారతీయ సంస్కృతిలో భగవద్యాక్షంగా పెద్దలు ఉపదేశించే జీవిత సూత్రం ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా కర్తవ్యాన్ని ఆచరించాలి అని. ప్రధానంగా ఆధ్యాత్మిక విషయాల్లో ఘలాపేక్ష లేకుండా కార్యసాధనకు ఉపక్రమించాలనే అంశం మరింత ప్రాధాన్యత వహిస్తుంది. “కర్మశైవాధికార స్నేహ ఘలేషు కథాచన” అనగా ఎప్పుడయినా కర్మాచరణమునందే అధికారము కానీ ఘలముల యందు కాదు అని గీతా శాస్త్రం బోధిస్తుంది. ఘలాపేక్ష లేని ధర్మాచరణము చిత్తశుద్ధిని కలిగిస్తుంది. అటువంటి నిష్ఠాము కర్మనే యోగం అంటారు. “స్వల్ప మయ్యస్య ధర్మస్య త్రాయతే మహాతో భయాత్త” అని ధర్మాచరణ పూర్వకమైన కర్మ అది ఎంతటి భయాలనుంచైనా కాపాడుతుంది.

ఆ విధంగా పరిషక్తమైన జ్ఞానవంతులను ఉపాయ నిష్పలు ప్రవన్నలు అంటారు. భగవంతుడిని ఉపేయముగా (పొందదగిన లక్ష్మముగా) భక్తి శరణాగతి అనే సాధనను ఉపాయముగా (మార్గముగా) పెద్దలు చెప్తారు. ప్రవన్నలైన వారు ఉపాయమును ఉపేయమును కూడా ఒకటిగానే భావిస్తారట! అనగా ఘలాపేక్ష లేకుండా చేయు కర్మలను భగవద్రీతంగా భావిస్తారు. అనగా వారి దృష్టిలో ఉపాయ ఉపేయములు వేరు వేరు కాదు.

చరమోపాయ నిర్ణయం అనేది సంప్రదాయంలో మరొక విశేషం. భగవంతుని పొందుటకు ఉపాయము ఆచార్యుడు మాత్రమే! ఆచార్యులను సమాఖ్యయించడం అంతిమోపాయ నిష్పగా భావిస్తారు.

ఈ విధంగా అందరూ ఆశ్రయించడగిన జగదాచార్యులను

ఆశ్రయించిన శిష్యులు ఎందరో ఉన్నారు. వారిలో ఒక గొప్ప విలక్షణమైన విశ్వాస గరిమ గల ప్రపన్మాగైసరులు ఆంధ్ర పూర్ణలు అని ప్రసిద్ధులైన వడుగనంబి అనువారు. ప్రత్యేక దైవమై తనను

- శ్రీమతి సముద్రాల శారద

ఉద్ధరించే భగవద్రామానుజాచార్యులనే ఉపాయముగా ఉపేయముగా భావించారు. వారి జీవన గతి గమ్యం సర్వం గురువే! అంతటి దీక్షతో సదా ఆచార్యులకు సపర్యలను చేసేవారు. వారికి కీర్తి కైంకర్యం వంటి సేవలను ఆచరించడం, గురు పాదుకలను పూజించడం యతిరాజుల సుందర స్వరూపాన్ని ఆరాధించడం ఇదే వారి జీవన సాధన. ఆచార్యులు కూడా ఎంతో ప్రేమగా “వడుగా” అని పేరు పెట్టి పిలిచేవారట!

భగవద్ రామానుజాచార్యులు శ్రీరంగం నుండి మేల్నాడుకు ప్రయాణమైనప్పుడు మధ్యలో మైసురు సమీపంలో కర్కాటక ప్రాంతంలో మిథిలా అను గ్రామంలో బస చేశారు. అక్కడ ప్రజల అజ్ఞానాన్ని చూసి ఆచార్యు భక్తి నిష్పలు ఎక్కువగా గల శిష్యుడు దాశరథి పాదస్పర్శతో అక్కడి జలాన్ని పవిత్రం గా వించారు. గ్రామ ప్రజలంతా భక్తితో జగదాచార్యులను ఆదరించారు. ఆగ్రామానికి సాలగ్రామం అని పేరు పెట్టారు. ఆ సమయంలోనే వడుగనంబి యతిరాజులను ఆశ్రయించారు.

భగవద్ రామానుజ చరిత్రను తెలిపే ప్రాచీన గ్రంథాలన్నింటిలో వడుగనంబి గురు భక్తి వైభవం అద్భుతంగా వివరించబడింది.

మంత్రానుష్ఠానం చేసేటప్పుడు ముందుగా గురువరంపర పరించాలనేది నిర్దిష్ట నియమం. ఒకసారి ఒక వైష్ణవ స్వామి తిరుమంతాన్ని మాత్రమే చెప్పగా విని ఆంధ్ర పూర్ణలు “ఇది

శ్రీరామానుజ స్వధామోదురి

నవకార్యం” (చేయకూడని కార్యం) అని చెప్పి అక్కడి నుండి వెళ్లిపోయారట! ఈ విషయాన్ని ధృవీకరిస్తూ, గుర్తుచేస్తూ శ్రీపిక్షలోకాచార్యులు శ్రీవచన భూషణం అనుగ్రంథంలో “జప్తవ్యం గురు పరంపరైయుం ద్వయముం” అని మంత్రానుష్ఠానంలో గురుపరంపర ద్వయ మంత్రము తప్పక పరించాలని నిర్దేశించారు. అలాగే మనవాళ మామునుల వ్యాఖ్యాన గ్రంథాల్లో కూడా ఈ అంశం గుర్తు చేయబడిందని పెద్దలు ప్రవచిస్తారు.

ఆంధ్ర పూర్వులు పరమపదించినప్పుడు “పరమపదించారు” అని పలికితే అది వారి విషయంలో దోషంగా భావించి ఆచార్య తిరువడిగళ్ల చేరారు అని సంభావించారట! భగవత్ రామానుజాచార్యులు చరమస్థితిలో వీరి ఒడిలో పాదాలు ఉంచుకొని పరమపదం వేంచేసారని చరిత్ర. అంతటి గురుభక్తి పరాయణలు వడుగ నంచి.

వేలమంది శిష్యులలో బుద్ధిశాలి విలక్ష్ణులు వడుగనంచి వారు. వీరు గురుభక్తి పరాయణతలో లోకానికి ఆదర్శంగా నిలిచిన ఐతిహాస్యులు ఎన్నో ఉన్నాయి.

వీరు రచించిన శ్రీరామానుజ అపోత్తర శతం ప్రాచీన

గ్రంథం ప్రపన్నమృతంలో 54 వ అధ్యాయంలో ఇది మనకు లభిస్తుంది. రెండవ గ్రంథం యతిరాజ వైభవం. అపోత్తర శత నామావళిలో కేవలం స్తుతి మాత్రమే గాక భగవద్రామానుజుల చరిత్ర ప్రస్నాపమవుతుంది. ఒక్కాక్కు సన్నిఖేశాన్ని సమస్యయం చేసిన నామం మనకు కనిపిస్తుంది “అంగికృత ఆంధ్ర పూర్వాయ నమః, సాలగ్రామ ప్రతిష్టితాయ”నమః అని స్వయంగా తన గురించి తెలిపారు. గొప్ప ఆచార్య ప్రతిపత్తి గల ఆంధ్రపూర్వులు గురువును భగవంతుని కన్నా మిన్నగా భావించారు. వడుగనంబి సేవాస్కరికి రామానుజులే విస్తుపోయేవారు.

ఒకరోజు ప్రయాణంలో యతీంద్రుల ఆరాధన పెట్టేను, తానారాధించు గురుపాదుకలపెట్టేను ఒకే దగ్గర పట్టుకొని నదుసున్నారు ఆంధ్ర పూర్వులు. కిం కార్యం ఆంధ్ర పూర్వాల్లో 2ద్వయ తవేదం హి కృతం బత! (ఆంధ్ర పూర్వ! ఇదేమి పని అయ్యా ఇలా చేసావేమిటి?) అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు వడుగనంబి “మీ దేవుని కంటే నా దేవుడు తక్కువ కాదు” అన్నాడట!

మరొకసారి శ్రీరంగనాథ స్వామి నేత్ర శౌందర్యాన్ని సేవించుకొమ్మని చెప్పగా ఆచార్యులనే చూస్తున్న ఆయన “చక్క రన్యత్ న పశ్యతి” అని యతీంద్ర నేత్ర శౌందర్యం చూసే నా కళ్ళు వేరొకటి చూడలేవు అన్నారట! మరోసారి ఆచార్యుల శేష ప్రసాదం తిని చేతులు కడిగితే అపవిత్రం అని తలకు రాసుకున్నారు. అది చూసి యతిరాజులు కోపించి చేతులు కడుకోమన్నారు. అప్పుడులాగే చేసి శ్రీరంగనాథుని నైవేద్య ప్రసాదం స్వీకరించి కూడా చేతులు కడుకున్నారట! నంబెరుమాళ్ళ (శ్రీరంగ ఉత్సవ పెరుమాళ్ళ) ఊరేగింపు వీరి నివాసం వద్దకు వచ్చింది. స్వామి నీరాజన సేవకురమ్మని పిలువగా గురువుగారి కోసం పాలుకాచుతూ పాలు పొంగిపోతాయి కావున నేను వెళ్లలేను అని బదులిచ్చారట!, “అధునా మమ దేవస్య కీర్త ముజృంభితం భవేత్ అతోహం న గమిశ్యామి సేవార్థం రంగ భూపతే” ఇప్పుడు నా దైవానికి సమర్పించే పాలు పొంగుతాయి కనుక రంగనాథుని సేవకు వెళ్లలేను అని బదులిచ్చారట! ఈ అంశం ఎన్నో గ్రంథాల్లో ఆచార్య కైంకర్య నిష్ఠకు నిదర్శనంగా చెప్పబడింది.

ఒకనాడు ఆంధ్ర పూర్వుల వద్దకు (మిగతా 24 వ పేజీలో)

గజేంద్ర మోక్ష విషయమైన శ్లోకద్వయము

ఉపోద్ధాతము: మనము గొప్ప ఆపదలో నున్నప్పుడు పరమాత్మను శరణు వేడితే వెంటనే మన బాధ తొలగించి రక్షిస్తారా? ఆ పరమేశ్వరుడు అని సందేహం కలుగుతుంది. దానికి దృష్టింతంగా ‘గజేంద్రమోక్షము’ ను తెలుపుచున్నారు. రెండులోకాలలో ‘గజేంద్రునికి కలిగిన ఆపదయేమిటి? ఏమని ప్రార్థించాడు? భగవానుడు ఏ విధమైన రూపంతో వచ్చాడు? ఎట్లు రక్షించాడు? అనే విషయాలు’ సంగ్రహంగా స్పష్టంగా తెలుపడం జరిగింది.

ఆ సందర్భమును పురస్కరించుకొని మరో మూడు శ్లోకాలు (శ్లోకత్రయం) గూడా వున్నవి. మొదట శ్లోకద్వయంలో వున్న విషయాలను విందాము.

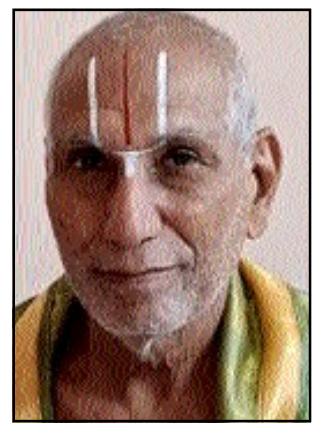
1. శ్లో॥ గ్రాహగ్రసే గజేంద్రే రుదతి

సరభసం తార్ప్ర్య మారుహ్య ధావన్
వ్యాఘ్రమార్ణవ్ మాల్యభూషా వసన
పరికరో మేఘగంభీర ఘోషః
అభిభ్రాణో రథాంగం శరమసి మభయం
శంభ చాపో సభేటౌ
హస్తః కొమోదకీ మ ప్యవతు
హారి రసో అంహసాం సంహతే ర్థః॥॥

ప్రతిపదార్థము: గజేంద్రే = గజేంద్రుడు, సరభసం = గట్టిగా, గ్రాహగ్రసే = మొసలి చేత పట్టుకొన బడినవాడై, రుదతి సతి = మొరలిడు చుండగా, తార్ప్ర్యం = గరుత్తుంతుని, ఆరుహ్య = అధిరోహించి, వ్యాఘ్రమార్ణవ్ = గల గలమని పెద్ద ధ్వని చేయుచున్న, మాల్య = మాలికలను, భూష = ఆభరణములను, వసన = పీతాంబరమును, పరికరః = ఇతర పరికరములు గలవాడై, మేఘ = మేఘమువలె, గంభీర = గంభీరమైన, ఘోషః = ధ్వని గలవాడై, రథాంగం = చక్రమును, శరం = బాణమును, అభయం = ఆపన్నులకు అభయమునిచ్చు, అసిం = ఖద్గమును, సభేటౌ = డాలుతో పాటు, శంభచాపో = శంభమును, ధనుస్సును, కొమోదకీ అపి = కొమోదకి అనుపేరు గల గదను కూడా, హస్తః = చేతుల చేత, ఆభిభ్రాణః = ధరించిన వాడై, ధావన్ = మిక్కిలి వేగంతో పరుగిడ వచ్చుచున్న, అసో హరిః = ఈ విష్ణుమూర్తి,

నః = మనలను, అంహసాం = సమస్త పాపముల యొక్క సంహతిః = గుంపుల (మన శరీరంపై పడకుండ) వలన, అవతు = రక్షించుగాక.

తాత్పర్యము: ఈ గజేంద్ర మోక్ష కథ వ్యాస విరచిత శ్రీమద్భాగవతంలో 8వ స్కృదంలో, అట్లే శ్రీవిష్ణు

శ్రీమాన్ శ్రీ అమరవాది వెంకటనరసింహోచార్యులు

పురాణంలో వుంది. దానిని పోతనగారు తెలుగు భాగవతంలో అందంగా లలితంగా, వ్యాదయునికి హత్తుకునేట్లు ఈ గజేంద్రుడు తానే ఐనట్లు కనులకు కట్టినట్లు సహజ వర్ణ చేసి ధన్యుడైనాడు. ఇదే ఘుట్టాన్ని పరాశర భట్టర్ వారు ‘భగవతః త్వరాయై నమః’ అంటూ స్వామి తొందరను (మనకు చూపించి) గురించి నమస్కారం అన్నారు. పూర్వాచార్యులు మన పెద్దలందరు గూడా గజేంద్రులము మనమే! మనలనే స్వామి రక్షించ వచ్చినట్లు భావించుకున్నారు. మహాభారతంలో ‘ద్రౌపది శరణాగతి’, శ్రీమద్భాగవతంలో ‘గజేంద్ర శరణాగతి’, శ్రీమద్భామాయణంలో ‘విభీషణ శరణాగతి’ అంటూ శరణాగతి చేసే వారి విషయంలో తర తమ భేదాలు గుర్తించి ఈ మూడంటిలో విభీషణుని శరణాగతే సర్వక్రేష్టమని నిరూపించినారు. ఆ విషయం మనకు ప్రస్తుతంగాదు. ఈ శ్లోక తాత్పర్యమునే చూద్దాము.

గజేంద్రుడు మొసలి గట్టిగా పట్టుకొని పీడించుచుండగా వేయివస్తరములు పోరాడి ఇంక తనకు శక్తి లేక ప్రాణం పోయే స్థితిలో మొఱపెట్టుకున్నాడు. మూల కారణమైన శ్రీమహావిష్ణువుని గూర్చి. ఆ మొరవిన్న వెంటనే గరుత్తుంతునిపై అధిరోహించి స్వామి పరుగున వచ్చినాడు. ఆ వేగంలో ఆయన ధరించిన మాలికలు, ఆభరణములు ఇతర పరికరములు గలగలమని ధ్వనించుచున్నవి. మేఘధ్వని వంటి ధ్వని వ్యాపించుచున్నది. (మిగతా 10 వ పేజీలో)

శ్రీభాషణభస్తు నిర్వహయాలు-మీమాంస

(క్రిందటి సంచిక తరువాయి)

8. శ్రీశాసన వాస్తు:

శ్లో॥ రుద్రేంద్రాస్తర ముచ్ఛం
స్యామ్యేచం వరుణరక్షసోః।
శ్రీశాసనంనామ తద్వాస్తు
కేవలం కులనాశనం॥

ఈశాన్య తూర్పు దిక్కులు ఎత్తుగా యుండి పశ్చిమానైబుతి
దిక్కులు వంపుగా యున్న స్థలమును శ్రీశాసనవాస్తు యందురు.
ఈ స్థలమందు గృహ నిర్మాణము జరిపిన కులనాశము
కల్గించును.

9. శ్వేసకవాస్తు:

శ్లో॥ నీచమగ్నోభవేదుచ్ఛం
నైబుతీశాన వాయుశః।
శ్వేసకంనామ తద్వాస్తు
నాశాయ మరణాయవ॥

ఆగ్నీయము పల్లముగా యుండి నైబుతి ఈశాన్య వాయవ్య
దిక్కులు ఎత్తుగా యున్న స్థలమును శ్వేసకవాస్తు అందురు.
ఈ స్థలములో గృహము నిర్మాణము కావించిన నాశము
మరణమును కలిగించును.

10. శ్వముఖవాస్తు:

శ్లో॥ రుద్రాగ్నివరుణే ఘాచ్ఛం
నీచం స్యాన్నిర్బుతో తథా।
శ్వముఖం నామ తద్వాస్తు
దారిద్ర్యకారయేత్వలం॥

ఈశానాగ్నీయ పశ్చిమదిక్కులు ఎత్తుగా యుండి నైబుతి
దిక్కు వంపుగా యున్న స్థలమును శ్వముఖవాస్తు యందురు.
ఈ స్థలముమందు గృహనిర్మాణము జరిపిన దారిద్ర్యమును
కలిగించును.

11. బ్రహ్మాఫ్సువాస్తు:

శ్లో॥ నైబుబుత్యగ్నిశే ఘాచ్ఛం నీచం వాతేద్రయో ప్రథా॥
బ్రహ్మాఫ్సుం నామ తద్వాస్తు నేష్టం ప్రాణభృతాంసదా॥
నైబుతి ఆగ్నీయ ఈశాన్య దిక్కులు ఎత్తుగా యుండి
వాయవ్య తూర్పు దిక్కులు పల్లముగా యున్న స్థలమును
బ్రహ్మాఫ్సువాస్తు యందురు. ఈ స్థలములో గృహ నిర్మాణము

కావించ కూడదు.

ఇది

యొల్లప్పుడు నింద్యమే.

12. స్థావరవాస్తు:

శ్లో॥ అగ్నోయదిభవేనిము
ముచ్ఛం నిర్బుతిరుద్రయోః।
వాతనిమ్మంచ తద్వాస్తు
స్థావరం కులనాశను॥
ఆగ్నీయ దిక్కు ఎత్తుగా యుండి
నైబుతి ఈశాన్య వాయవ్య

**శ్రీమాన్ శ్రీ తిరుమల నల్లాన్ చక్రవర్తుల
సంపత్కుమార కృష్ణమాచార్య సిద్ధాంతి**

దిక్కులు పల్లముగా యున్న స్థలము స్థావరవాస్తు యందురు.
ఈ స్థలములో గృహము నిర్మించిన కులనాశనము కల్గును.

13. స్థండిలవాస్తు:

శ్లో॥ ఉచ్ఛం నిబుతిభాగేస్యా
స్నీచం జ్యోలనవాతయోః।
రుద్రనిమ్మం చ తద్వాస్తు
స్థండిలం నాశయత్యలం॥

నైబుతి దిక్కు ఎత్తుగా యుండి ఆగ్నీయ వాయవ్య ఈశాన్య
దిక్కులు పల్లముగా యున్న స్థలము స్థండిలవాస్తు యందురు.
ఈ స్థలములో గృహనిర్మాణము కావించిన సర్వనాశనమును
కలిగించును.

14. శాండులవాస్తు:

శ్లో॥ రుద్రోచ్ఛం యదినిమ్మం స్యా
ద్వహ్స్నౌ నిర్బుతి వాతయోః।
శాండులం నామ తద్వాస్తు
ప్రాపయత్వ శుభంసదా॥

ఈశాన్య భాగము ఎత్తుగా యుండి ఆగ్నీయ నైబుతి
వాయవ్య భాగములు పల్లముగా యున్న స్థలమును శాండుల
వాస్తు యందురు. ఈస్థలముమందు గృహ నిర్మాణము జరిపిన
యొల్లప్పుడు అశుభములు కలుగును.

నాగ పృష్ఠ భూమిః

శ్లో॥ పూర్వపశ్చిమయోద్ధర్ణ
దక్షిణోత్తరఉచ్చతాః
నాగపృష్ఠం విజానీయా
త్వర్త రుచ్చాటనం భవేత్తీ॥

తూర్పు పడమరలు దీర్ఘముగా వుండి దక్షిణ ఉత్తరములు
ఎత్తుగా వున్న భూమిని నాగపృష్ఠ భూమి యందురు.

శ్లో॥ నాగపృష్ఠే యదావాసో
మృత్యురేవ న సంశయః
పత్సీహోనిః పుత్రహోనిః
శత్యవృధిః హదేహదే॥

నాగపృష్ఠ భూమి యందు గృహనిర్మాణము కావించి
అందులో నివాసమున్నచో యజమానికి మరణము,
భార్యానాశము, పుత్రనష్టము శత్యవృధి తరచు కలుగును.

దైత్య పృష్ఠభూమిః

శ్లో॥ పూర్వాగ్నిశివ కోణేషు ఉన్నతిశ్చయదాభవేత్తీ॥
పశ్చిమేచయదానీయం దైత్యపృష్ఠోఽభిధీయతే॥
దైత్యపృష్ఠే తృతే వాసే లక్ష్మీర్మాయాతిమందిరం
ధనపుత్ర పశునాంచ హనిరేవన సంశయః॥

తూర్పు ఆగ్నేయ ఈశాన్య భాగములు ఎత్తుగా వుండి
పశ్చిమభాగము పల్లముగా యున్న స్థలమును దైత్యపృష్ఠ
భూమి యందురు. ఈ స్థలమందు గృహ నిర్మాణము చేసి
నివసించిన ధనముండదు, పుత్ర సంతాసమునకు పశువులు
మొదలగు వాటికి నాశనము కలుగును.

కూర్మపృష్ఠభూమిః

శ్లో॥ మధ్యతూచ్చం భవేద్యత్తు నీచం చైవచతుర్దిశం
కూర్మపృష్ఠం విజానీయా త్తుత్తు వాసం సమాచరేత్తీ॥
కూర్మపృష్ఠే భవేద్యాసో నిత్యోత్సాహో సుఖ ప్రదః
ధనం ధాన్యం భవేత్తన్య నిశ్చితం విపులం శుభమ్॥

స్థలము మధ్యభాగము ఎత్తుగా యండి నాల్గుదిశలయందు
పల్లముగా యున్న స్థలము(భూమి)ను కూర్మపృష్ఠ
భూమియందురు. యిట్టి స్థలమందు గృహ నిర్మాణము
కావించి నివాసమున్న యొడల ఎల్లపుడు ఉత్సాహము.
సుఖము, ధనధాన్య ప్రాప్తి, శుభములు కలుగును.

గజపృష్ఠ భూమిః

శ్లో॥ దక్షిణే పశ్చిమే చైవ నైబుత్యం వాయుకోణకే
వీభిరుచ్చ భవేద్యామి ర్జజపృష్ఠోభిధీయతే॥
గజపృష్ఠే భవేద్యాస సలక్ష్మీ ధనపూరితః
ఆయుర్వ్యధి కరీ నిత్యం జాయతే నాత్ర సంశయః॥

స్థలము దక్షిణ, పశ్చిమ. ఆగ్నేయ, నైబుతి వాయవ్యములు
ఎత్తుగా యుండి మిగతాదిక్కులు పల్లముగా యున్న భూమి
గజపృష్ఠ మందురు. యిస్థలమందు గృహ నిర్మాణము
కావించి నివాసము జరిపిన ఐశ్వర్యము. ఆయుర్వ్యధి,
సుఖము కలుగును. (జ్యోతిర్పుబంధం)

శ్లో॥ ప్రాసాదారంభకాలే తు
గృహదౌచ విశేషతః
శలోద్ధారస్త కర్తవ్యే
యదిచ్ఛే చ్ఛుభ మాత్రునః॥

గృహము గాని ప్రాసాదము గాని నిర్మించుటకు పూర్వము
శుభములను పొందుటకు గాను ఎముకలు త్రవ్యి
తీయవలయును.

శ్లో॥ తత్త్ర వాసం న కుర్యిత గృహం చైవ నకారయేత్తీ
శల్యములు గల స్థలము యందు గృహనిర్మాణము చేసి
అందులో నివాసము చేయకూడదు.

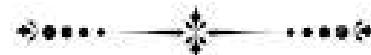
శ్లో॥ యదానజ్ఞాయతే శల్యం గృహరంభణ కర్మిణి
ఫలసాకే సశల్యం తం జ్ఞాతవ్యం కర్తవ్యేదిభికః
నశల్యే వాస్తు సదనే పూర్వం దుస్సుప్సుదర్శనం
హనిర్మా రోగమతులం ధననాశస్త దైవచా॥

గృహ నిర్మాణము ప్రారంభించడానికి ముందుగా
స్థలములో శల్యములను పరిశేలించవలయును. శల్యములన్న
స్థలములో గృహ నిర్మాణము జరిపి నివాసమున్న
దుస్సుప్సుములు, రోగములు, ధననాశనము, హనియు
కలుగును. శల్యములు లేని స్థలములో గృహ నిర్మాణము
జరిపి అందులో నివసించిన ఆరోగ్యము, సుఖము, ఐశ్వర్యము
వంశవృధి మొదలగు శుభ ఫలితములుండును. కావున గృహ
నిర్మాణము చేయు స్థలము శల్యములున్నదీ లేనిది తెలుసు
కొని శల్యములున్న వాటిని తీసి గృహనిర్మాణము చేసుకొన
వలయును.

శల్య స్వరూపముః

శ్లో॥ శల్యానేకవిధాః ప్రోక్తా ధాతు కాష్టాస్మి సంభవాః
ధాతు, కాష్ట, అస్థి సంభవములగు శల్యములనేక
స్వరూపములతో నుండును. ఇనుము మున్నగు లోహ
శకలములు కట్టెలు, ఊక, బొగ్గులు, ఇటుకలు, బూడిద,
ఎముకలు మొదలగు వాటిని శల్యములనబడును.

(మరికొన్ని విషయాలు వచ్చే సంచికలో)

భాగవతంలో భగవంతుని అవతార గాథలు

దత్తాత్రేయ అవతారం

అప్పుడు దత్తాత్రేయుడు, “వత్స! శరీరంలోని పరమజ్ఞానానికి గురువే ఉపద్రష్ట. మోక్షం కోరేవారికి యోగం జ్ఞానం వల్ల తెలుస్తుంది. ప్రకృతిగుణాలతో ఏకత లేకపోవటం, బ్రహ్మలో ఏకం కావటం ఇదే మోక్షం. ఆ మోక్షం పరమయోగం వల్ల కలుగుతుంది. ఆ యోగం సంగత్యాగం వల్ల సిద్ధిస్తుంది. సంగత్యాగం వల్ల నిర్మలత్వం దేని మీదా మమకారం లేకపోవటం, దాని వల్ల వైరాగ్యం, దాని వల్ల జ్ఞానం, ఆ జ్ఞానం వల్ల మోక్షం కలుగుతాయి.

“యోగి ముందుగా ఆత్మను జయించాలి. కనుక, ప్రాణాయమంతో ఆత్మ ధరించిన దేహంలోని దోషాలను దహించాలి. కోరికల వల్ల పుట్టిన కర్మలు యోగసాధనకు విఫ్ఫుం కలిగిస్తాయి. కావున వాటిని వదలిపెట్టి శుద్ధాత్మకు కావాలి అప్పుడు పరమాత్మలో కలసిపోతాడు. అలాటి యోగికి గౌరవం విషం, అవమానమే అమృతం అవుతాయి. అతడు తనకు ఉన్నదాన్నే ఇల్లుగా, దౌరికినదే భోజనంగా, తనకు ఉన్నదాన్నే ధనంగా భావించి సంతోషంగా ఉంటూ, మమకారం పొందడు. కనుక, నీవు కూడా విచారం వదలిపెట్టి, అటువంటి యోగపురుషుడిని కావాలి. మోక్షవృత్తిని మాత్రం మరవకు!” అని బోధించాడు.

అలర్పుడు బ్రహ్మనందంతో తన గృహానికి తిరిగివెళ్లి, రాజ్యాన్ని ప్రేమతో కాశీరాజుకు ఇచ్చాడు. దానిని ఆ కాశీరాజు, అలర్పుని అన్నకు ఇవ్వాలోయాడు.

అతడు ఆనందించి, “నేను నా సోదరునికి జ్ఞానబోధ చేయడానికి రాజ్యం అర్థించాను. ఆ పని ముగిసిపోయింది కనుక, నాకు రాజ్యం అవసరం లేదు” అని చెప్పాడు. ఆ కాశీరాజుకు కూడా తత్త్వప్రదేశం చేసి, తన ఆత్మమానికి తిరిగి వెళ్లిపోయాడు.

కాశీరాజు అలర్పుణ్ణి పూజించి, ఆ రాజ్యాన్ని అతనికి వదలిపెట్టి, వెళ్లిపోయాడు. అలర్పుడు, తన పుత్రుణ్ణి రాజును చేసి, యోగి, విరాగీ అయిపోయి, ఆత్మనుఖం పొందాడు.

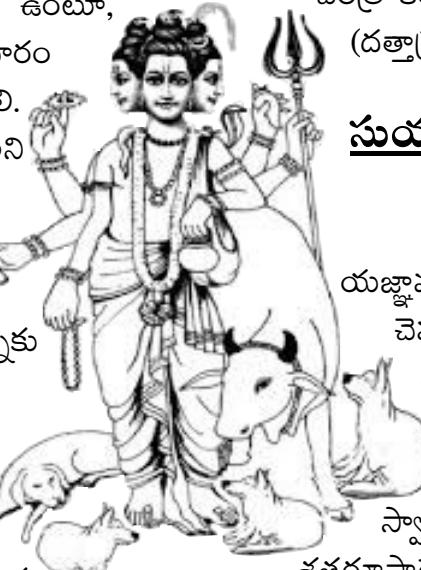
దత్తాత్రేయ మహార్షి సంగ వరిత్యాగం చేయడానికి, రకరకాలుగా వేషధారణ చేసేవాడు. విల్లముఖులు చేతబట్టి, శునకాలు తన వెంట వస్తుండగా, చెంచువాని వలె గోచరించేవాడు. కారడవిలో కిరాతుల గుంపులు ఉండే చోట తానూ ఉంటూ, మద్యమాంసాలు సేవిస్తాయి.

శ్రీమతి తిరుమల నీరజ

ఉండేవాడు. మాలపల్లెకు వెళ్లి, చండాలురతో కలసి ఉంటూ వారితో మద్యసేవనం చేసేవాడు. ఉన్నత్తు డైనట్లు పిచ్చివాని వలె విహారిస్తుండేవాడు. ఏమైనా దత్తాత్రేయమహార్షి మాత్రం మనకు అంతు పట్టని మహా యోగేశ్వరేశ్వరుడు! విచిత్ర మైన వరిత్ర కలవాడు!

(దత్తాత్రేయ అవతారగాఢ సంపూర్ణం)

సుయజ్ఞని అవతారం

శ్రీమహావిష్ణువు అవతారాలలోను యజ్ఞావతారం గురించి మునుపు కొంచెమే చెప్పుకున్నాం. సంస్కృత శ్రీమద్భాగవతం లో సుయజ్ఞావతారం గూర్చి మరి కొన్ని వివరాలు ఉన్నాయి. వాటిని కూడా తెలుసుకొందాము.

స్వాయంభువమనుపు, తన భార్య ఐన శతరూపాదేవి అంగీకారంతో, తన కుమారై ఆకూతిని రుచిప్రజాపతికి ఇచ్చి వివాహం చేశాడు. ఆ దంపత్తికి ఒక పుత్రుడు, ఒక పుత్రిక కలిగారు.

ఆ పుత్రుడు, స్వాయంగా శ్రీమహావిష్ణువే. ఆయన వేదాలలో చెప్పిన యజ్ఞాలకు ప్రతీక ఐన యజ్ఞాడు అనే పేరుతో ఆ బాలుడుగా అవతరించాడు. ఇక శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి, స్వామికి

భాగవతంలో భగవంతుని అవతార గాథలు

నిత్యానపాయిని ఎన్నడూ స్వామిని విడచిపెట్టి ఉండనిది కనుక, ఆమె తన ఒకానొక అంశతో దక్షిణ అనే బాలిక రూపంలో జన్మించింది. ఆ బాలిక, యజ్ఞంలో బుత్స్మిక్యులకు యజమాని ఇచ్చే ధనానికి ప్రతీక. సాక్షాత్కార శ్రీమహాలక్ష్మి కదా మరి!

మనువు, తన కూతురైన ఆకూతిని రుచిప్రజాపతికి ఇచ్చి నష్టుడు, స్వాయంభువమనువు ఒక నియమం ఏర్పరచాడు. అది ఏమిటంటే, వారికి జన్మించే మొట్టమొదటి పుత్రుణ్ణు తనకే ఇవ్వాలి అని. దీనికి “పుత్రికాధర్మం” అని పేరు. అప్పటికి స్వాయంభువుకు ప్రియప్రతుడు, ఉత్తానపాదుడు అనే ఇద్దరు తనయులు ఉన్నారు. ఐనా ఆ నియమంతోనే ఆకూతిని రుచికి ఇచ్చాడు. ఆయనా దానికి సమ్మతించాడు.

యజ్ఞాడు పుట్టగానే, మనువు ఎంతో ఆనందించి, ఆ యజ్ఞాణ్ణి తన గృహానికి తెచ్చుకొన్నాడు. ఆ బాలుడు తన కాంతులతో పరిసరా లన్నిటీనీ ప్రకాశింపజేస్తుండేవాడు. దక్షిణ మాత్రం రుచి, ఆకూతుల వద్దే పెరిగింది.

మంత్రాలకు, యజ్ఞాలకు ప్రభువైన విష్ణుభగవానుడు, అక్కడ యజ్ఞాని రూపంలో ఉండేవాడు. ఆయనపై లక్ష్మీదేవికి అనురాగం కలిగింది. ఆయన, ఆమెను వివాహం చేసుకొన్నాడు. ఆనందంతో జీవితం గడపిన ఆ ఇరువురికీ, పన్నెండుగురు కుమారులు కలిగారు.

వారి పేర్లు క్రమంగా తోషుడు, ప్రతోషుడు, సంతోషుడు, భద్రుడు, శాంతుడు, ఇడస్సుతి, ఇధ్యుడు, కవి, విభుడు, స్వహ్యుడు, సుదేవుడు, రోచనుడు.

స్వాయంభువమనువు పాలించిన మన్యంతరంలో ఈ పన్నెండుగురే తుషితులు అనే పేరున్న దేవతలుగా, మరీచి మొద లైనవారు మహర్షులుగా ఉండేవారు. యజ్ఞాడే దేవగణాలకు ప్రభువైన ఇంద్ర డయ్యాడు. ఇతనికే సుయజ్ఞాడు అని కూడా నామంతరం.

ఇక శ్రీమన్నారాయణని తరువాతి అవతారం. ఇందులో స్వామి నాలుగు రూపాలున్న నలుగురు మహర్షులుగా అవతరించాడు. వారి పేర్లు సనకుడు, సనందనుడు, సనత్సుమారుడు, సనత్సుజాతుడు. పీరే విధంగా అవతరించారో తెలుసుకొందాం.

శ్రీవిష్ణుమూర్తి నాభికమలం నుండి ఉద్ఘాటించిన

బ్రహ్మదేవుడు, చాలా కాలం మహాతపస్స చేసి, ఈ సృష్టి ప్రారంభంలో “అహం” అనే దేవాభిమానబుద్ధి ఐన మోహాన్ని, స్త్రీసంగమం, తదితరాలైన కింది స్థాయి భోగాలపై ఇచ్చ ఉన్న మహామోహాన్ని, ఆ మోహానికి అడ్డు వస్తే పుట్టే క్రోధం వల్ల అంధతామిప్రాన్ని, దాని నాశనం చేత తామిప్రాన్ని, చిత్తవిభ్రమను, మరి కొన్ని అవిద్యాపంచకమిశ్రంగా అజ్ఞానం వల్ల పుట్టే ప్రాణులు సర్వభూతాలనూ పుట్టించాడు. ఆ పైన ఇంతటి పాపం నిండిన సృష్టి చేసినందుకు పశ్చాత్తాపం పొందాడు. భగవత్ ధ్యానంతో మనస్సు పవిత్రం చేసుకొని, ఊర్ధ్వరేతసుల్యు, పరమ పవిత్రులు, సత్యగుణంలో అందరినీ మించినవారు, జనులలో ఆతిధీరులు ఐన సనక, సనందన, సనత్సుమార, సనత్సుజాతులనే మహామునులను సృష్టించాడు. ఈ విధంగా ఈ నలుగురినీ బ్రహ్మదేవుడు, తన మానసాంభోజం మనస్సు అనే కమలం నుండి పుట్టించాడు. వారు సలుగురూ బ్రహ్మమానస పుత్రులుగా ఘనకీర్తిని గడించారు.

అప్పుడూ విరించి బ్రహ్మ “వత్సలారా! మీ రందరూ మీ మీ అంశలతో ప్రజలను సంతానాన్ని పుట్టించండి. అట్లా చేస్తే సృష్టికార్యంలో నాకు సహాయం చేసినవారవుతారు” అన్నాడు.

వారు ఆయనను పరిహసం చేసి, “తండ్రీ! మాకు ఈ సృష్టితో కానీ, నీతో కానీ ఏ పనీ లేదు. ప్రపంచనిర్మాణ మనేది నీ కర్మయే నీత కార్యం కానీ, మా పని కాదు. నీవు నిరంతరం భగవత్ ధ్యానామృతంలో మునిగి మమ్మల్ని సృష్టించావు. అందుచేత, మేము ఆ భగవత్ ధ్యానమే రూపాలై నీ కిట్లా జనించాము. మోక్షం పొందడమే మా ధర్మం. నారాయణపారాయణ పరాయణలం. మాకే ఇతర విషయాలూ రుచించవు. అంటే భగవన్నామస్యరణ తప్ప, ఇతరవిషయాల మీద మాకు ఆసక్తి లేదు. నీ గతి నీది, మా గతి మాది. మేము జనలోకానికి వెళ్లి అక్కడే ఉంటాము. కామరూపులమై మేమే రూపం కోరుకొంటే అది మాకు వస్తుంది. అన్ని లోకాలకూ ఆ విద్యతో తిరుగుతూ ఉంటాము. ఎల్లప్పుడూ హరిధ్యాన తత్పరులమై ఉంటాము. నీవు ఎప్పుడు తలచుకొంటే అప్పుడు వచ్చి నీకు మేలు చేస్తాము” అన్నారు. అటు పైన ఆ దివ్యదేహులు జనలోకానికి వెళ్లి అక్కడే ఉంటున్నారు.

(సశేషం)

శిష్యుచార్య సేపథదీమ్

విలువైన మానవ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకునేందుకు ఉపకరించే సత్యంబంధాలలో ముఖ్యమైనది, పరమ పవిత్రమైనది శిష్యుచార సంబంధమే. సదాచార్య సంబంధము వల్లనే శిష్యులు ఉద్ధరింపబడుతారు. అట్లే నచ్చిష్యులవల్లనే సదాచార్యుల ఉపదేశాలు సార్థక్యాన్ని పొందుతాయి.

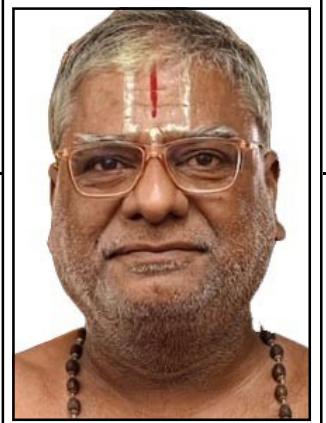
శిష్యుచార్యులు అనగానే మనకు వెంటనే మనసులో కొందరు స్ఫురిస్తారు. అలాంటి ముఖ్యులను గురించి కొంచెం వివరించుకుందాము. 1. విశ్వామిత్ర మహార్షి శ్రీరామచంద్రమూర్తి. 2 ఆంజనేయస్వామి, సీతాదేవి. 3 భగవద్రామానుజులు, కూరేశులు. 4. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస, వివేకానందులవారు.

శిష్యుల ఆత్మేద్ధరణ ఆచార్యుల కృత్యమైతే, ఆచార్యుల దేహరక్షణ, శరీరపోషణలు శిష్యుల కర్తవ్యములు. దశరథ మహారాజు శ్రీరాముణ్ణి “ఊన పోధశవర్షు మే రామో రాజీవ లోచనః” అంటూ సుకుమారుడిగా, సుందరుడిగా భావిస్తూ అల్లారుముద్దగా పెంచుతూ ఉన్నప్పుడు విశ్వామిత్రులవారు వచ్చి తన యాగ సంరక్షణకు రామలక్ష్మణులను తన వెంట పంపమని దశరథుణ్ణి అభ్యర్థించిరి. ఈ బాలురైన రామలక్ష్మణులు రాక్షసులతో యుద్ధం చేయుటమా అని దశరథుడు సందేహిస్తున్నప్పుడు నీపుత్రులు సామాన్య బాలకులు కారని “అహం వేద్యి మహాత్మానం రామం సత్య పరాక్రమ్” వారి బలపరాక్రమాలు అసామాన్యమైనవని విశ్వామిత్ర మహార్షి పేర్కొని దశరథుడి అంగీకారముతో తన వెంట రామలక్ష్మణులను తీసుకొని వెళ్ళే సమయంలో ఆచార్య కృత్యముగా బల, అతిబల మొదలైన విద్యలను ఉపదేశించెను. ఆ తరువాత శ్రీరామావతార పరమ ప్రయోజనమైన రావణ కుంభకర్ణాది దుష్టశిక్షణ కొరకు సుగ్రీవ, విభీషణాదులు అనే శిష్యుల రక్షణకు శ్రీరామునికి సీతాదేవి యొక్క తోడ్వాటు అత్యవసరం కనుక సీతారాముల వివాహాన్ని కూడా జరిపించెను.

శిష్యులైన శ్రీరామలక్ష్మణులు “జమౌన్మ మునిశార్దూల కింకరో సముహసితో” అంటూ తమ శిష్య ధర్మాన్నిపాటిస్తూ అనుల్లంఘనీయమైన ఆచార్యజ్ఞును నిర్వహిస్తూ రాక్షసుల

గర్వమణచిరి.

శ్రీరామాయణ రత్నమాలికలో నాయకమణివలె ప్రకాశించే ఆచార్య స్వరూపదైన హనుమంతుడు జీవకోటికి

శ్రీమాన్ శ్రీ సముద్రాల శర్కోపాచార్యులు, వరంగల్

చెందిన సీతాదేవికి శ్రీరామచంద్ర ప్రభువు యొక్క క్షేమాన్ని తెలిపి, రామనామాంకితమైన అంగుళీయకాన్ని ఇచ్చి, ప్రాణత్యాగానికి సిద్ధపడిన సీతాదేవిని శ్రీరామచరితామృతాన్ని అందించి ఆమెను రక్షించెను.

సీతాదేవి గుర్తుగా ఇచ్చిన చూడామణిని, నోటిష్టో చెప్పిన కాకాసురుడి వృత్తాంతాన్ని శ్రీరామునికి నివేదించి సీతారాములు అనే జీవాత్మ పరమాత్మల కలయికకు అవసరమైన ప్రధాన భూమికను పోషించి జీవుణ్ణి దేవుణ్ణి ఒక్క దగ్గరకు చేర్చే బాధ్యతను (ఫుటక కృత్యమును) (ఆచార్యకృత్యమును) హనుమంతుడు నిర్వహించెను.

శ్రీరామగుణమృతంతో తన ఆత్మరక్షణ చేసిన ఆచార్యుడైన హనుమంతుని తోకకు రాక్షసులు నిప్పటించినప్పుడు ఆచార్యుల దేహరక్షణ శిష్యుల కర్తవ్యము అనే నియమాన్ని అనుసరించి ‘శీతోభవ హనూమతః’ అని పేర్కొంటూ తన పాతిప్రత్య విషయముగా ఒట్టు పెట్టుకుంటూ అగ్ని చల్లారునట్లు చేసినది. సీతాదేవి తన పాతిప్రత్య మహిమను హనుమద్రక్షణకు ఉపయోగించినది.. అంతేకాని రావణాసురుని శిక్షించుటకు, తనను తాను రక్షించుకొనుటకు ఉపయోగించలేదు. ఎందుకంటే తన ప్రభువైన శ్రీరాముడే తనను రక్షించాలి. రావణాసురుణ్ణి శిక్షించాలి అనే స్వరూప జ్ఞానంతో సీతాదేవి ప్రవర్తించినది.

అంతేకాక తనకు శ్రీరామరక్ష లభించునట్లు “వాచా ధర్మమవాప్నుహో” తగిన (పురుషకారమును) మాట సహాయమును మాత్రము తప్పక చేయుమని ఆచార్య పుంగవుడైన హనుమంతుణ్ణి ప్రార్థించినది.

శ్రీవైష్ణవ సంప్రదాయమునకు చెందినవారందరికి ప్రాతఃస్వరణీయులైన కూరేశులు భగవద్రామానుజులు ఉత్తమ

శిష్యచార్య సంబంధానికి సీమాభూమిగా చెప్పడగినవారు.

భగవత్ సంబంధంకన్న ఆచార్య సంబంధమే మిన్న అన్న విశ్వయాన్ని ఆచరణలో చూపారు. ఆచార్యులైన భగవద్రామానుజులకు క్రిమికంరుడనే రాజు వల్ల ఎటువంటి ఆపద సంభవించకుండా ఉండాలని భావించి యతిరాజుల కాషాయవస్త్రాలను తాను ధరించి చోళరాజు సభకు వెళ్లారు.

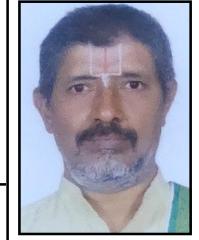
కూరేశులు శాస్త్ర ప్రమాణాలతో, యుక్తులతో వాదములో గెలిచి శ్రీమన్నారాయణుడే పరతత్త్వమని నిరూపించి రాజాగ్రహానికి గురై నేత్రములను కోల్పోయినారు. తమకు ఎంతటి ఆపద సంభవించినా పర్మాలేదు. విశిష్టార్థైత సిద్ధాంత ప్రచార రథసారథులైన భగవద్రామానుజాచార్య స్వామికి ఎటువంటి ఆపద కలుగవద్దని భావించిన సచ్చిమ్ములు కూరేశులు.

ఉత్తమాచార్యులైన భగవద్రామానుజులు, తమ గురువుగారి దగ్గర శ్రద్ధాసక్తులతో 18 సార్లు తిరిగి గురువుగారి అనుగ్రహానికి, అభిమానానికి పాత్రులై సంప్రదాయ రహస్యజ్ఞానాన్ని ఉపదేశంగా పొందారు. గురువుగారు భగవద్రామానుజులతో ఎంతో పాధాన్యం కలిగిన ఈ రహస్యార్థమును ఎవ్వరికీ చెప్పవద్దని ఆదేశిస్తే, అయ్యా పవిత్ర స్థానీయులైన కూరేశులకు చెప్పకుండా ఉండలేను అని పేర్కొన్న శిష్య వాత్సల్య పూర్వులైన ఆచార్యులు భగవద్రామానుజులు.

ఉత్తమాచార్యులైన భగవద్రామానుజ సంబంధం కలవారికి మోక్షమని పరమాత్మ పేర్కొన్నాడు. కూరేశులు, వడుగనంబి, దాశరథి, అనంతాశ్వాన్ మొదలైన శిష్యులందరూ విశ్వసించారు. అయితే ఆచార్యులైన భగవద్రామానుజులు మాత్రం సచ్చిమ్ములైన కూరేశుల సంబంధముతో తమకు మోక్షము తప్పక లభిస్తుందనే నిశ్చయాన్ని కలిగియున్నారు. శ్రీభాష్యరచనలో తప్పులు దొర్లతే వాటిని సవరించమని ఆచార్యులైన శ్రీరామానుజులు, శిష్యులైన కూరేశులతో పలికారు. వైకుంఠములో తాము ముందుగ ప్రవేశించి, తర్వాత విచ్చేసే ఆచార్యులైన శ్రీరామానుజులకు స్వాగత సత్యారాలను సమర్పించాలని కూరేశులు భావించి శ్రీరంగనాథుని అనుగ్రహంతో ముందుగ వైకుంఠానికి చేరిన సచ్చిమ్ములు కూరేశులు. ఉత్తమశిష్యచార్యులైన వీరిద్దరి గురించి వివరించుటకు ఎవరికైనా సమయం చాలదు. శక్తి సరిపోదు. మాటలు అందను అనడం ఎంతమాత్రం అతిశయ్యాకి కాదు.

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస. అనే సద్గురువులు స్వామి వివేకానంద అనే సచ్చిమ్ములు శిష్యచార్య సంబంధ వైభవము చరిత్రలో స్థిరంగా శాశ్వతంగా నిలిచేటట్లు, తరతరాల వారికి ఆదర్శప్రాయమగునట్లుగా జీవనయాత్రను కొనసాగించారు. మానవాలికి మహావిష్ణువునే, సహజ సుందరమైన శిష్యచార సంబంధము సుచిరకాలం స్వచ్ఛమైన మణిహరంవలె గౌప్యగా ప్రకాశించాలని ఆకాంక్షించాం. *

రిండొ స్ట్రీలీ

శ్రీమాన్ శ్రీ చిలకమత్తి కృష్ణమాచార్యులు, కోదాడు

శ్రీభట్టనాథ హృదయాంచితహర్షరూపాం
శ్రీకృష్ణభక్తిపరిపూర్వితకల్పవల్లీమ్
శ్రీపూర్ణధన్యవరశోభితయోగదృశ్యాం
ఆముక్తమాల్యదమహంప్రణమామినిత్యమ్ . 1

లక్షీసుభీం భువనమోహనమోహనాంగీం
నారాయణాభిమతసాధనదివ్యదీఖ్మ
భక్తవనాం హరిపదార్థనపుణ్యధాత్రీం
గోదాం మురారిదయితాం సతతంభజేహమ్. 2

తులసీవనసంభూతాం
కలికల్ప నాశినీమ్
శ్రీకృష్ణభామినీం వందే
గోదాం ముక్తి ప్రదాయినీమ్ . 3

శ్రీవ్రతదాయినీం దేవీం
శ్రీనాథసేవనపరామ్
భక్తజనవిరోధఫ్యాం
విష్ణుచిత్తాత్మజాం భజే . 4

యాకీర్తయదసామాన్యం
త్రింశ్టీత్తేః పరాత్మరమ్
కృష్ణరీత సుహృజీవం
తాం గోదాం నొమి భూసుతామ్. 5

శ్రీసంప్రదాయ సేవలు

శ్రీ పరమార్థమణి యోగజీక్ శీర్షం

మానవ మనుగడను, ప్రకృతి సంరక్షణను కూడా ఆధ్యాత్మిక సేవాచరణ ప్రభావిత పరుస్తుంది. యుగాలుగా శాశ్వతమైన భారతదేశ పవిత్రతకు మూలము ఆధ్యాత్మిక శక్తి. అన్ని వర్గాల ప్రజలను సంఘటిత పరిచేందుకు పరస్పర సహకారానికి ఆధ్యాత్మిక సేవాచరణయే దోహదపడుతుంది. ఆ విధంగానే హిందూ ధర్మ పరిరక్షణ ఆకాంక్షిస్తూ స్థాపించబడిన ఆధ్యాత్మిక సేవా సంస్థ శ్రీ రామానుజ యూజీక పీరం. 1998లో పైదరాబాదులో శ్రీమాన్ శ్రీ విద్యులత ప్రవీణ్కుమారా చార్యుల వారిచే స్థాపించబడింది. ఆధ్యాత్మిక చింతనను, సేవాచరణను సమాజంలో పెంపాందించుట, చాతుర్ వర్జ్యల వారిలోనూ ఆధ్యాత్మిక చింతనను పెంచడం, సనాతన ధర్మం పరిరక్షించుకోవాలనే ధృఢ సంకల్పంతో స్థాపించారు. ఎంతోమంది పెద్దలు ఆచార్యుల ఆశీస్తులతో ప్రారంభించ బడిన శ్రీ రామానుజ యూజీక పీరం ఆనాటి నుండి గొప్ప సేవలను అందిస్తున్నది. ప్రారంభంలో “ఆసేతు హిమాచల యజ్ఞాచార్యులు” శ్రీ పాంచరాత్ర ఆగమశాస్త్ర పండితులు శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమాన్ కీ.శే.చిలకమారి శ్రీనివాసాచార్యస్వామి వారు గౌరవ ఆధ్యక్షులుగా, గౌరవ సలహాదారులుగా ఉన్నారు. శ్రీ వైఖానస ఆగమశాస్త్ర పండితులు శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమాన్ కీ.శే. అగ్నిపోత్తాత్రం వరదరాజు భట్టాచార్య శర్మ గారు ప్రధాన కార్యదర్శిగా తెలంగాణలో శేషం

మురళీమోహనాచార్యులు ఆంధ్రప్రదేశ్లో అగ్నిపోత్తాత్రం జగన్నాథాచార్యులు బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్నారు. సంస్థ వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులు శ్రీమాన్ శ్రీ విద్యులత ప్రవీణ్ కుమారచార్యులు.

విశ్వశాంతి గురించి లోకకళ్యాణార్థం సమైక్యత సమృద్ధి సుభిక్షం హిందూధర్మ పరిరక్షణ ఆకాంక్షిస్తూ 1998లో శ్రీవిభవ నామ సంవత్సరం శ్రావణమాసంలో శ్రీమాన్ చిలకమారి శ్రీనివాసాచార్యుల శ్రీ హస్తములచే చతుర్వేద మహాయజ్ఞము నిర్వహించబడినది.

ఈ సంవత్సరం 2024 సెప్టెంబర్ 3 నుండి శ్రావణ మాస ఉత్సవాలు నిర్వహించ బోతున్నారు.

యజ్ఞ యాగాది క్రతువుల నిర్వహణ. పర్వదిన ఉత్సవములు, తిరునక్కుత్ర మహాత్మవాలు, దేవాలయ బ్రహ్మాత్మవ నిర్వహణలు, దివ్య క్షేత్రాల్లో ఉత్సవ సేవలు, సామాజిక సేవా కార్యక్రమాలు, కరోనా వంటి విపత్తుర సమయంలో ఆర్థిక సహకారం సామాజిక సేవలను అందించుట. జీయర్ స్వాముల ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమ సేవలలో సమన్వయించుట. ఇత్యాది అనేక కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తూ (25 సంవత్సరాలుగా) సుదీర్ఘ కాలంగా ఆధ్యాత్మిక సేవల నందిస్తున్నది “శ్రీరామానుజ యూజీక పీరం”

కృష్ణ వందే జగద్గురుం

సర్వకాల సర్వవస్థలయందును సమస్తమానవులకు జీవిత సత్యాన్ని తెలియ చెబుతుంది. జీవనగమనంలో సన్మానాన్ని నిర్దేశిస్తుంది. అందుకే సాక్షాత్ భగవంతుని ముఖోద్గీతమైన భగవద్గీత గీతాశాస్త్రంగా వాసికెక్కండి. గీతాసూక్తులను జీవిత సత్యాలుగా మీ శ్రీసన్నిధానంలో ఆస్వాదించండి!

మనిషి సమాజముగానే సత్యరజుస్తమోగుణము ప్రకృతిచే ప్రభావితుడవుతాడు. ఆహోర విహోరాదులు, సంస్కారము మనిషి యొక్క గుణములను నిర్దేశిస్తాయి. ఆయా గుణములు మనిషి యొక్క వ్యవహారమును నిర్దేశిస్తాయి.

గీతాశాస్త్రము వర్ణ వ్యవస్థను మనిషి యొక్క గుణము, సంస్కారము, వ్యవహారము, సామర్థ్యములను బట్టియే విభజన చేసింది. కానీ మరొక కారణము కానే కాదు. కర్మలన్నీ పవిత్రములే.

“కర్మణి ప్రవిభక్తాని స్వభావ ప్రభవైః గుణైः”

“ద్రేయాన్ స్వధర్మో విగుణః”

వర్ధములలో ఉచ్చ నీచ భేదము లేదు.

“పితా అహం అస్య జగతః”

“సమోహం సర్వ భూతేషు”

ఈ జగత్తుకు కారణం పరమాత్మ. పరమాత్మకు అందరూ సమానులే. అందరూ భగవత్ప్రాప్తికి అర్థాలే. ఈ విషయము గీత స్పష్టముగా చెప్పింది.

“స్వ స్వ కర్మణి అభిరతః”

“సంస్థిధిమ్ లభతే నరః”

తమ తమ కర్మలయందు తత్తురులై ఉన్నవారే సంస్థిని పొందుతారు.

ప్రాచీన కాలములో ఒక పటిష్ఠమైన ప్రణాళికాబద్ధమైన వర్ణ ఆధారిత ఆర్థిక వ్యవస్థ ఉండేది. తద్వారా పరస్పర సహకార సమాజ జీవనము, శాంతి, సంపూర్ణ సామాజిక సామరస్యము

ఉండేవి. కాలక్రమేణ కుల వృత్తి

శ్రీమాన్ ఆచి వేంకట పాండురంగాచార్య

ఆధారిత గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ కూలిపోయింది. పట్టణీకరణ, పారిశ్రామికీకరణ ప్రభావము పెరిగింది. దాని వలన సమాజము మానసిక క్లోబ్సు గురి ఆవుతున్నది. శాస్త్ర ఉల్లంఘన వలన సమాజం అనర్థము పొలపుతున్నది.

“యోగః కర్మసు కౌశలం” అని బుద్ధి యోగముతో కర్మలయందు ప్రావీణ్యత పొంది అత్యధిక ఉత్సత్తి, దానము, అపరిగ్రహము (అవసరము మీరి సంగ్రహించకుండుట) అనేవి సాధించమని

“యావనర్ ఉదపానే సర్వతః సంపూర్ణోదకే”

(అంతటా పరిపూర్ణ జాలాశయము ప్రాప్తిస్తుండగా చిన్న జాలాశయ ప్రయోజనాన్ని ఆశించకుండుట) ఇత్యాది నియమముల ద్వారా సమసమాజ నిర్మాణమును సాధించవచ్చని గీత బోధిస్తుంది.

భగవద్గీత ఒక హిందూ మతమునకు చెందిన శాస్త్ర గ్రంథమే కాదు. తత్పుశాస్త్రబోధతో మేళవించిన సామాజిక సిద్ధాంత గ్రంథము. పొరులు ఆనందముగా తమతమ కర్మాచారణ చేయగల ఒక సామాజిక జీవనము, సంస్కృతిని దర్శింపచేస్తుంది గీత. మానవ జీవనమునకు, న్యాయ ఆర్థిక వ్యవస్థకు ఒక ఆధ్యాత్మిక మరియు సాంస్కృతిక పునాది గీత.

భారతీయ సంస్కృతికి వేదాంత ఆలోచనా సరళియే

మూలము. గీతలో బోధించిన జీవనశైలి సమాజ మరియు రాష్ట్ర ప్రగతికి అనుకూలముగా ఉంటుంది. మానవుని జీవితములో కష్టసుఖాలు అనివార్యము. కష్టములను సుఖముగా అనుభవించుటకు గీత మార్గదర్శకము అవుతుంది. భగవద్గీత సకల జీవన సంజీవిని. మృత్యురూప సంసారనివృత్తికి సోపానము.

“నిరామయం కృష్ణరసాయనం (భగవద్గీత) పిబ”.

అనుట్టుగా సకల జనులకు క్షేమాన్ని ప్రసాదించే భగవద్గీతను (కృష్ణరసాయనము) ఆస్యాదించ అనుసరించ వలెను.

భగవద్గీత ఆవిష్కరణకు పూర్వరంగము యుద్ధారంభమున అర్జునునికి కల్పిన విషాదము దుఃఖము. సంసారమునందు ప్రతీ ప్రాణి సుఖ దుఃఖములను అనుభవించవలసియే ఉంటుంది. అనుభవిస్తూనే ఉన్నారు. దుఃఖానుభవమే తాత్పొక చింతనకు బీజము కావాలి. ఇది అర్జునునిలాంటే ఏ కొండరిలోనో కలుగుతుంది. అర్జునుని మానసికస్థితి తప్యబోధచేత విషాదమునుండి వివేకము (జ్ఞానోదయము) నకు పురోగతి చెందినది. అర్జునునికి యుద్ధరంగమున స్వాధర్మాచరణకై శ్రీకృష్ణదిచే అనుగ్రహించబడిన ఉపదేశము మానవులందరికి వర్తిస్తుంది.

ఇది సకల మానవజాతి ఉన్నతికి మార్గదర్శకము. సర్వమతసహనమును, సామరస్యమును, శాంతియుతమైన లోకిక జీవన విధానమును బోధించే నైతిక గ్రంథము భగవద్గీత.

“యోయో యాంయాం తనుం భక్తః శ్రద్ధయార్పితుమిచ్ఛతి। తస్య తస్యాచలాం శ్రద్ధాం తామేవ విదధామ్యహం॥”. మానవుడు ఏ దేవతను ఆరాధించినా, వారికి కావల్సిన శ్రద్ధ, ఫలితమును నేనే ఇస్తాను అన్నాడు శ్రీకృష్ణాడు.

“యత్ యోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ పార్శ్వ ధనుర్ధరః తత్ శ్రీర్యిజయో భూతిః ధ్రువా నీతిర్యతిర్యము॥”

కృష్ణార్జునసంవాద రూపమైన భగవద్గీత ఎక్కడైతే ఆచరించబడునో, అక్కడ సంపదులు, విజయము, ఐశ్వర్యము, నిశ్చయాత్మకమై ఉండును.

ప్రపంచములో దాదాపుగా అన్ని భాషలలోకి అనువదించబడి అత్యంతలోకప్రియత్వమును పొందిన ఏకైక గ్రంథము భగవద్గీత.

(సేపం)

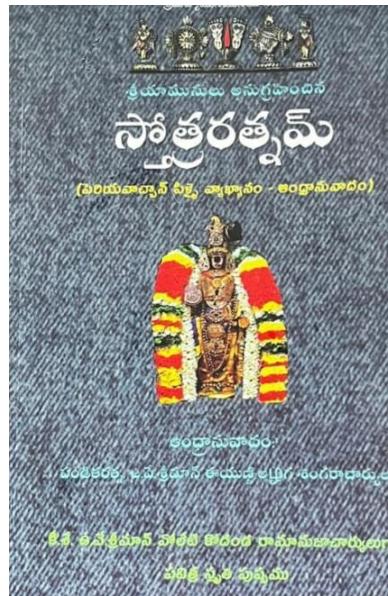
ప్రీతి

ప్రీతిచేయిద

స్తోత్రరత్నం

శ్రీ వైష్ణవ సంప్రదాయంలో మకుటాయమానమైన పూర్వాచార్యక్రత స్తోత్రం స్తోత్ర రత్నం. ఈ స్తోత్రంలోని ప్రతి శోకము రత్నము వంటిదే! ఆచార్యుల చరిత్రను, సిద్ధాంత ప్రాచుర్యమును ప్రభావిత పరిచిన శోకాలు ఇందులో ఉన్నాయి. అందుకే యామునాచార్యులు రచించిన ఈ ఆళవందార్ స్తోత్రానికి స్తోత్ర రత్నం అని పేరు. ఇందులోని శోకాలకు పెరియ వాచ్చాన్ పిత్రై ఆచార్యులు రచించిన ద్రావిడ వ్యాఖ్యానానికి ఆంధ్రానువాదం ఈ “స్తోత్ర రత్నం” అను పుస్తకము. రచించిన

వారు. శతాధిక సంప్రదాయ గ్రంథకర్త, అనేక వ్యాసమాలికలు వ్యాఖ్యాన అనువాద రచనల ద్వారా సంప్రదాయ జ్ఞాన విస్తరణ గావిస్తున్న పండిత రత్న ఉ వే శ్రీమాన్ డా.ఎ.శింగరాచార్యులు. 342 పేజీలు గల ఈ పుస్తకంలో ప్రారంభంలో ప్రచురణకర్తల ముందు మాట, ఆళవందారు స్తోత్ర నేపథ్య చరిత్ర మరియు స్తోత్ర వైభవం వివరించబడింది. 40 పేజీల విస్తారమైన వివరణ తర్వాత ఒక్కక్రూక్క శోకము, ద్రావిడ వ్యాఖ్యానము సంబంధిత ఆంధ్రానువాదం తాత్పర్యంగా వివరించబడింది. కీ.శే.ఉ వే శ్రీమాన్ ఓలేటి కోదండ రామానుజాచార్యులు గారి పవిత్ర స్ఫుతి పుష్పముగా కుటుంబ సభ్యుల ద్వారా గ్రంథం ముద్రించబడింది. ఆకర్షణీయమైన ముఖచిత్రంతో ఉన్న ఈ పుస్తకం విషయాసక్తి గలవారికి, స్తోత్ర ప్రవాచకులకు, సంప్రదాయ అనురక్తులకు ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. ప్రతులకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్ 9959600015

సీపీఎయి, సైరథ్యాగ్యాస్ట్రోచేచ్ శ్రవణ మహార్షి

ప్రత్యేకం

కర్మ జ్ఞాన భక్తుడి సాధనముల ద్వారా మహావిష్ణువును లక్ష్మీదేవిని పూజించుటకు తగిన మాసం శ్రావణ మాసం. ఈ మాసమే మహావిష్ణు దేవతాకముగా కీర్తించబడుతున్నది. వేదముల ననుసరించి, మహావిష్ణువు యొక్క ఆవిర్భావం శ్రవణ నక్షత్రం రోజున జరిగినది అని తెలుస్తున్నది. “శృంగంతి శ్రోణామమృతస్య గోపాం పుణ్యమస్యా ఉపశ్యణోమి వాచం” అంటూ “శ్రోణానక్షత్రం విష్ణురేవతా” అంటూ వేదం కీర్తిస్తునది. శ్రవణానక్షత్రం విష్ణురేవతాకమైన నక్షత్రము అని ఆ వేద మంత్రముల ద్వారా మనకు తెలుస్తున్నది. అట్టి శ్రవణ నక్షత్రం పూర్ణిమనాడు కలిగిన మాసము శ్రావణమాసము. విష్ణు సంబంధమైన శ్రావణమాస మంత్రటికి విష్ణువు అధిదేవత గనుక ఈ మాసంలో మహావిష్ణువును పూజించుట చాలా క్రేష్టం. లోకంలో ఈ మాసం లక్ష్మీదేవి పూజ చేయటం కూడా ప్రసిద్ధిగా ఉంది. శ్రావణ శుక్రవారాల్లో లక్ష్మీదేవిని పూజించే ఆచారం, అలాగే శ్రావణ మంగళ వారాల్లోనూ లక్ష్మీదేవిని ఆరాధించటం, ముఖ్యంగా గోవును ఆరాధించే విధానం ధర్మ శాస్త్రములలో కనిపిస్తున్నది.

ఈ శ్రావణ మాసంలో ప్రధానంగా ఉపనీతులైన నూతనంగా బ్రాహ్మణులు, ఉపనీతులైన బ్రహ్మాచారులు ప్రత్యేకించి ఆచరించేది శ్రావణ పూర్ణిమ. అనగా ఉపాకర్మ అనేది చేయటం ఆచారంగా ఉన్నది. శ్రావణ ఉపాకర్మ అంటారు. “ఆపస్తంభ” శాఖకు చెందినవారు, మరికాన్ని వేదశాఖలకు చెందిన వారు ఈ శ్రావణ పూర్ణిమ నాడు యజ్ఞప్రవీతాన్ని మార్చుకొని నూతన యజ్ఞప్రవీతం ధరించి ఉపాకర్మ చేయటం ఆచారం.

పూర్ణిమ నాడు ఈ ఉపాకర్మ చేసేటప్పుడు ప్రధానంగా యజ్ఞప్రవీతం మార్చుకొని దేవర్షి పితృతర్పణాన్ని చేసుకొని అధ్యయన పోశం అనేది చేస్తారు. మర్మాడు గాయత్రీ

పోశం చేయటం కూడా సంప్రదాయంలో ఉంది. ఈ విధంగా ఉపాకర్మ శ్రావణ పూర్ణిమ నాడు చేయటం వల్ల దీనికి జంధ్యాల పూర్ణిమ అనికూడా లోకంలో ప్రసిద్ధం. చరిత ననుసరించి రాష్ట్రికట్టు కోవటం ఆచారంగా ఉంది. కనుక ఈ రోజును రాష్ట్రి పూర్ణిమ

**శ్రీమాన్ శ్రీ కె.ఐ.స్థలశాయి, స్థానాచార్యులు
శ్రీసీతారామచంద్ర స్వామి వారి దేవస్థానం భద్రాచలం**

**శ్రీకృష్ణది యొక్క
అవతారం లోకానికి గొప్ప
వెలుగును ప్రసాదించింది.**

**శ్రీకృష్ణ వరమాత్మగా
భగవంతుడు అవతరించి తన
యొక్క అసాధారణ లీలల
ద్వారా లోకంలో ధర్మ
సంస్కరణన్నాన్ని చేసిన అవతారం
శ్రీకృష్ణావతారం.**

అని కూడా అంటారు. అక్క చెల్లెళ్ళు అన్నతమ్ములకు రాష్ట్ర కట్టడం వారిని ఆశీర్వదించటం అనే ఆచారం ఈ దేశంలో కన్నిస్తున్నది. శ్రావణ పూర్ణిమ నాడు ఈ పండుగలు చేసుకోవటం ఆచారంలో ఉంది.

పూర్ణిమకు ముందుండే శుక్రవారాలు, మాసంలో రెండవ శుక్రవారం “వరలక్షీ ప్రతం” చేయటం ఆచారంగా ఉంది.

చారుమతి అనే ఒక పుణ్య ట్రై ఈ వరలక్షీ ప్రతాన్ని ఆచరించటం వలన అపరిమితమైన సంపదలు, సౌభాగ్యాన్ని పొందింది అని పురాణాలు చెబుతున్నాయి. అందుకే

ముఖ్యంగా తెలుగు రాష్ట్రాల్లో ట్రైలు వరలక్షీ ప్రత మాచరించి తమ సౌభాగ్యాన్ని కాపాడుమని అమృవారిని ప్రార్థిస్తారు. అటువంటి గొప్పమాసం శ్రావణ మాసం. ఈ మాసంలో ప్రతి శుక్రవారమూ పవిత్రమైనదే. ఒకొక్కప్పుడు మాసంలో ‘5’ వారాలు కూడా వస్తాయి. ప్రతి శుక్రవారం లక్షీ పూజ చేస్తారు. అమృవారిని ఆరాధిస్తుంటారు.

ఒక్క సందర్భంలో తమిళమాసంతో కూడిన ‘ఆది’ మాసం శ్రావణ మాసం వచ్చినప్పుడు ఆ ‘ఆది’ మాసం పుట్టు నక్కతుం అండాళమ్మ వారు అవతరించిన రోజు. దీనికి “తిరువాడిపూరం” అనే పేరుంది. ఇది అండాళమ్మ వారి తిరునక్కతుం. సౌరమాసం కర్మాటక సంక్రమణం పూర్వ ఫల్గుణి నక్కతుం నాడు అండాళమ్మ వారి అవతార ఉత్సవాన్ని నిర్వహిస్తారు. ఈ ఆగస్టు 7 వతేదీ నాడు “తిరువాడిపూరం” ఉత్సవం నిర్వహింపబడుతుంది. ప్రతి వైష్ణవాలయంలోనూ గృహాలలోనూ అండాళమ్మ వారి తిరుక్కతూన్ని కర్మాటక సంక్రమణం పూర్వ ఫల్గుణి నక్కతుం నాడు జరుపటం అనేది సంప్రదాయం.

శ్రావణ మాసం (బహుళ) కృష్ణ పక్షంలో “శ్రావణ బహుళాష్టమి” శ్రీకృష్ణుడు అవతరించిన రోజు. ఈ కృష్ణాష్టమి పర్వదినాన్ని దేశ వ్యాప్తంగా కృష్ణభక్తులు ఆచరిస్తారు. వైష్ణవ సాంప్రదాయనునుసరించి సింహాశిలో సూర్యుడు ఉన్నప్పుడు వచ్చే బహుళాష్టమి, రోహిణి నక్కతుం నాడు శ్రీకృష్ణాష్టమి చేయడం ఆచారం.

ఈ సంవత్సరం అటు శ్రావణ మాసం, ఇటు సింహమాసం కలిసి వచ్చినందువల్ల సింహ మాసంగా వైష్ణవ సంప్రదాయంగా చేపే కృష్ణాష్టమి, గోకులాష్టమిగా చేపే శ్రావణ బహుళాష్టమి రెండూ ఒకరోజు వ్యత్యాసంతో వస్తున్నాయి. ఆగస్టు 26వ తేదీన గోకులాష్టమి (స్నార్త కృష్ణాష్టమి), 27 వ తేదీన వైష్ణవ శ్రీకృష్ణాష్టమి జరుపుకోవటం జరుగు తుంది.

శ్రీకృష్ణుడి యొక్క అవతారం లోకానికి గొప్ప వెలుగును ప్రసాదించింది. శ్రీకృష్ణ పరమాత్మగా భగవంతుడవతరించి తన యొక్క అసాధారణ లీలల ద్వారా లోకంలో ధర్మ సంస్కారాన్ని చేసిన అవతారం శ్రీకృష్ణావతారం. అంతేగాక భగవద్గీత ఉపదేశం ద్వారా శ్రీకృష్ణుడు జగద్గురువుగా లోకంలో ప్రకటించం అయ్యాడు.

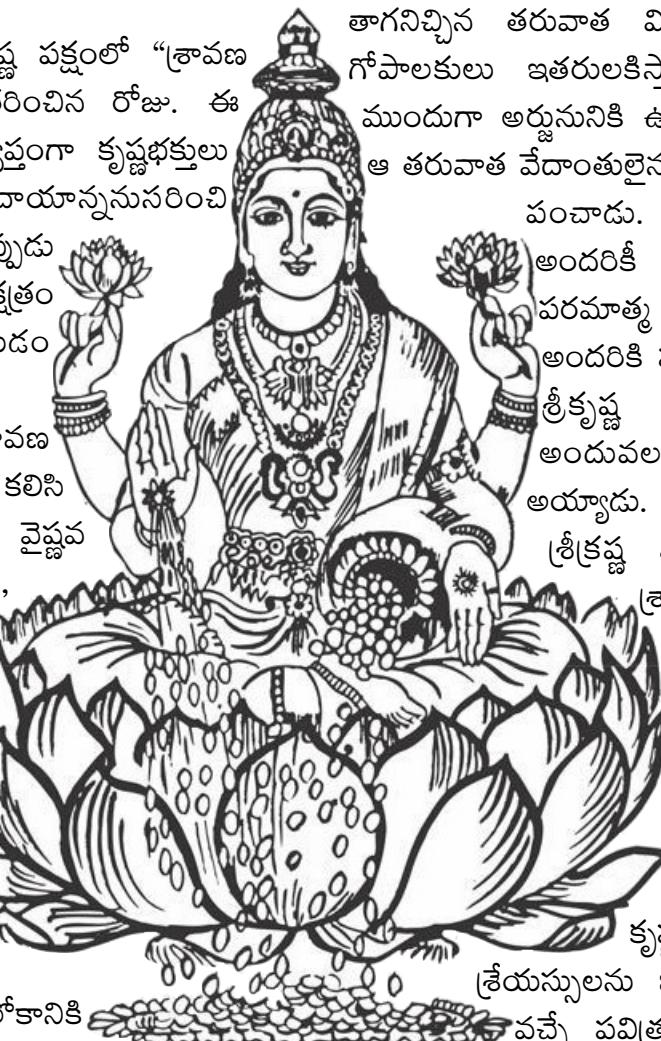
శ్రీపంచదేవి, శ్రేష్ఠాగ్రాంశుచ్ఛే శ్రుంపిణి హీరపీప

అర్జునునికి కర్తవ్య బోధ చేసే విధానంతో భగవద్గీత ఆవిర్భవించింది.

పార్శ్వవత్సః సుధిర్భైక్ దుగ్ధం గీతామృతం మహాత్మ సర్వోపనిషద్ గావః దోగ్గా గోపాలనస్తనః॥

ఉపనిషత్తుల సారమే భగవద్గీత, ఉపనిషత్తులన్నీ కూడా ఆవులయితే, ఉపనిషత్తులనే ఆవులను పితికే గోపాలకుడు శ్రీకృష్ణుడయితే, ఆ పాలను స్వీకరించే వత్సము ఆవుదూడ అర్జునుడయితే దూడను కొంతసేవటిపాటు పాలను తాగనిచ్చిన తరువాత మిగతావారికోసం పాలను పితికి గోపాలకులు ఇతరులకిస్తారు. అలాగ కృష్ణ పరమాత్మ ముందుగా అర్జునునికి ఉపనిషత్ సారాంశాన్ని ఉపదేశించి ఆ తరువాత వేదాంతులైన వారికి గీతామృతంగా ఆ పాలను వంచాడు. గోపాలకులెలాగయితే పాలను అందరికి వితరణ చేస్తారో అలా శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ఉపనిషత్ సారాన్ని భగవద్గీతగా అందరికి పంచి పెట్టాడు. అలా భగవద్గీతను శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ప్రసాదించాడు. అందువలన జగద్గురువుగా ప్రసిద్ధుడు అయ్యాడు.

శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ అవతరించిన రోజు శ్రావణ బహుళ అష్టమి ఆగస్టు 26వ తేది స్నార్త సంప్రదాయస్తులకు, 27వ తేది నాడు వైష్ణవ సాంప్రదాయస్తులకు ఏర్పడు తున్నది. కనుక కృష్ణాష్టమి నాడు జగద్గురువైన శ్రీకృష్ణుని యొక్క ఆరాధనను చేసి తద్వారా కృష్ణపరమాత్మ అనుగ్రహంతో అనేక క్రేయస్తులను పొందుదాం!. ఈమాసం మొత్తం వచ్చే పవిత్రమైన రోజులలో చేయ వలసిన అనుష్టానములు చేసుకొని భగవంతుని యొక్క పరిపూర్ణమైన అనుగ్రహానికి పాత్రులమవుదాం!.

శుంటాకర్తుడు

తిరుక్కోళూర్ పెట్ పిష్టే రహస్యాలు

తిరుక్కోళూర్ పెట్ పిష్టే పలికిన 81 వాక్యరత్నములలోని ఏప భక్తుడైన ఘంటాకర్తుని గూర్చి పెట్ పిష్టే గారు క్రింది విధమగా తెలుపు తున్నారు.

ఘంటాకర్తుని (పరసమృద్ధి). పరమాత్మను నవవిధాలైన భక్తిమార్గాల ద్వారా పొందగలమని మన పూర్వులు అనుగ్రహించారు.

“పిణ విరుందు యిట్టేనో ఘంటా కర్తునెపోలే”

తాను భుజించు ఆహారాన్ని శ్రీకృష్ణునికి అర్పించిన మహానుభావుడు ఘంటాకర్తుడు. అంతటి పరమభక్తి కలిగి ఉండి, నేను భుజించు ఆహారము శ్రీకృష్ణునికి ఎన్నడూ సమర్పించలేదు. అంటూ వాపోయింది పెట్ పిష్టే గారు.

నాలుగు యుగాలలో ఒకటైన ద్వాపర యుగంలో జన్మించాడు. ఇతను ఘంటాకర్తుడు. ఆతని తలితండ్రులు కూడా ధర్మ బద్ధమైన జీవితం గడిపేవారు. దయ, కరుణ గలవారు. “హూహూ” అనే గంధర్వుడైన వాడు, తన గానంతో దేవతల ప్రశంసలు పొందినవాడు ఘంటాకర్తుడు. గొప్ప సాధకుడు, సనాతన ధర్మం ఆచరించేవాడు. శాపవశం చేత, హూహూనే ఘంటాకర్తుడిగా తిరిగి జన్మిస్తాడు.

ఒక రోజు నదిలో స్నానం చేస్తూ తపస్సు చేసుకునే ముని పాదం పట్టి లాగి ఆతని శాపానికి గురవుతాడు. విష్ణువు ద్వారా విముక్తి కలుగుతుందని వరమిస్తాడు ముని. కానీ, శివుని తప్ప ఎవ్వరి నామం చెపులలో వినపడ కూడదని, విష్ణు నామం విననని, చెపులకు ఎల్లప్పుడూ గంటలు ధరిస్తాడు. గొప్ప శివ ఉపాసకుడు గాన కాశీకి వెళ్ళి అపార సాధన చేసి, ఘోరమైన తపస్సును ఆచరించగా, తపమునకు మెచ్చి శివుడు ప్రత్యక్ష మయ్యేను.

ఏమి కావాలనగా, నశించని మోక్షం ప్రసాదించమని కోరుతాడు. ‘మోక్ష మిచ్చేత్ జనార్థనః’ అంటాడు శివుడు. అది శాప్త ధర్మం అంటాడు. లోకసౌభాగ్యాలు యిస్తానని చెప్పగా, వద్దని కుబేరుని ఆశ్రయించి అష్టాక్షరి మహా మంత్రం పొందిన వాడు ఈతడు. ఈమంత్ర జపం వలన నీ కోరిక

సిద్ధిస్తుంది అంటాడు కుబేరుడు.

తన శాపం విష్ణువు వలనే విమోచనం అవుతుందని తాను పూర్వ జన్మలో గంధర్వుడని కూడా తెలుసు అతనికి. వెంటనే బదిరీనాథుడు వెళ్ళి అష్టాక్షరి మంత్ర జపం చేసి, తన తపశ్శక్తితో స్వామిని ప్రత్యక్షం చేసుకుంటాడు ఘంటాకర్తుడు.

శ్రీమతి మహాలక్ష్మీ రాణి గుండు, రాజమండ్రి.

బద్రీనాథునికి నివేదించిన ప్రసాదం ముందుగా ఘంటాకర్తునికి సమర్పిస్తారు అక్కడ బద్రినాథులో. అంతటి పరమ భక్తుడు. బదరి దేవాలయంలో యిష్టాక్షరి దర్శన మిస్తాడు ఘంటా కర్తుడు. అక్కడే పొందుకేశ్వరం, మానా మొదలైన గ్రామాలలో అతనికి ఆలయాలు కట్టి పూజిస్తుంటారు. కుబేరుని వద్ద నుండి మంత్రం పొందిన సమయంలో శ్రీమన్నారాయణుడు యిష్టాక్షరి శ్రీకృష్ణునిగా భూలోకంలో ద్వారకలో అవతరించి ఉన్నాడని, ఆతని వద్దకు వెళ్లి నీకోరిక చెప్పిన సిద్ధించ గలదని కుబేరుడు చెప్పగా, అలాగేనని ద్వారకకు బయలు దేరెను. పెరుమాళ్ళకు ఉపహంం ఏదైనా సమర్పించాలని తలచి, దారిలో కనపడ్డ ఒక పీసుగను ఎత్తుకెళుతుండగా, శ్రీకృష్ణుడే ఎదురుగా రాగా, ఏమి నా భాగ్యం అనుకొని సంతోషంతో ఆ పీసుగను ఆరగించమని ప్రార్థించగా, స్వామి స్వీకరించారు. అంతట వాడు స్వామిని నాకు నిత్యమైన మోక్షం ప్రసాదించు అంటాడు. తథాస్త అంటారు స్వామి. ఘంటాకర్తుని వలె తాను భుజించు ఆహారం నేనేమైనా శ్రీకృష్ణునికి సమర్పించు కోలేదు కదా, ఆతనికికల పరమ భక్తి నాకు లేదు కదా అని (మనం భుజించు పదార్థములు భగవంతునికి నైవేద్యం, ఆరగింపు చేయవచ్చునా అయితే, ఆ తిను పదార్థములు శాస్త్ర సమ్మతము అవునా అని చూడవలెను) అని మనకు తెలియచేస్తున్నారు.

భగవ్ గీత్ శ్రీస్తుతేష్టు

గతసంచికలో భగవత్ యామునాచార్య స్వామి వారి తనియన్ అర్థ విశేషాలను యథాశక్తి ఆచార్య కట్టాక్షముతో అనుభవించాము. అయితే, భగవద్రామానుజులు అంతటి వారు యామునుల పాదపద్మ స్వరణచేత పాపములు తొలగిపోయి నేను ఒక ఉనికి కల వాడినయ్యాను అని అన్నారంబే అసలు యామునాచార్య స్వామి వారు రామానుజులకు ఏమి బోధించి ఉంటారు? రామానుజులు యామునుల విషయంలో ఎటువంటి శుశ్రావ (సేవ) చేసి ఉంటారు? అనే ఒక ఆసక్తి కలుగుతుంది. కానీ, భగవత్ రామానుజుల చరిత్రను అధ్యయనం చేసినపుడు ఎక్కడ కూడా మనకు రామానుజులు శ్రీమత్ యామునుల దగ్గర నేరుగా విద్య నేర్చుకున్నట్లు కనపడదు. ఏ సందర్భములో మొట్టమొదటి సారిగా భగవద్రామానుజులు యామునాచార్య స్వామి వారి వైభవాన్ని తెలుసుకున్నారు అనే విషయాన్ని పరిశీలించాము.

భగవద్రామానుజులు విద్యార్థి దశలో ఉన్నపుడే ఆచార్య స్థానంలో ఉన్న తండ్రిని కోల్పోయాడు. అటుపై యాదవప్రకాశులనే గురువు పన్నిన హత్యాయత్తమునుండి ఆ వరదరాజస్వామి దంపతులచే (కాంచీపురం) ఔటపడి ఏ గురువు లేక కాంచీపూర్లులను నిర్వంధించి అయినా గురువుగా పొందుదాము అనుకున్నాడు. పరమభక్తులైన కాంచీపూర్లు వారు అసలే ఒప్పుకోలేదు. ఏమి చేయాలో అర్థంకాని దశలో కాంచీపురంలో వరదరాజ స్వామి సన్నిధిలో తీర్థ కైంకర్యము చేస్తూ వరదుని అనుగ్రహము కొరకు ఎదురుచూస్తున్న రోజులవి.

శ్రీరంగములో సంప్రదాయ ప్రవర్తకులై సిద్ధాంత హీరాన్ని అలంకరించిన యామునాచార్యుల వారు వృద్ధులై అనారోగ్యముతో బాధపడుతున్న సమయములో రామానుజులు ఏ ఆచార్యుని వద్ద ప్రస్తుతము శిష్యరికం చేయుటలేదు అని విని, త్వరగా రామానుజుల్ని తనవద్దకు తీసుకురావాలని తన ప్రియశిష్యులలో ఒకరైన మహాపూర్ణులను ఆదేశిస్తారు యామునులు. (మహాపూర్ణులకే

పెరియనంబి అని ద్రావిడములో నామధేయము). అపుడు హంటాహంటిన బయలుదేరిన పెరియనంబి కాంచీపురంలో

శ్రీమాన్ శ్రీ డా. వోలేటి రవికుమారాచార్యులు

తీర్థ కైంకర్యము చేస్తున్న రామానుజులకు వినపడేట్లు తమ ఆచార్యులైన యామునుల స్తోత్రములోని ఒక శ్లోకమును పరిస్తారు.

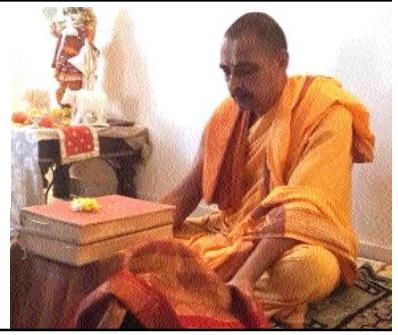
“స్వాభావికానవధికాతిశయ్యేశిత్యత్వం నారాయణ ! త్వయి న మృష్యతి వైదికః కః బ్రాహ్మణ శివః శతమఖః పరమస్వరాట్ జతి ఎత్తేపి యస్య మహిమార్థవ విష్పస్తే॥”. మన సంప్రదాయములో మూడు రత్నములు కలవని పెద్దలు చెప్పారు. అవేమంబే ద్వయమంత్రము, శ్రేవిష్టపురాణము మరియు ఆళవందార్ స్తోత్రము. వీటికే వరుసగా మంత్రరత్నము, పురాణరత్నము మరియు స్తోత్రరత్నము అని వ్యవహారము. ఇట్టి మహిమాన్వితమైన స్తోత్రరత్నములోని పదకొండవ శ్లోకమును ఆలకించిన రామానుజులు సంభ్రమాశ్చర్యాలకు గురి అవుతారు.

“ఆహ ఏమిటీ అద్భుతమైన భావగర్భితమైన శ్లోకము శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క పరత్వాన్ని గ్రహించనివాడు వైదికుడు ఎట్లగును? చతుర్ముఖ బ్రాహ్మణ, శివుడు, ఇంద్రుడు అనే ప్రసిద్ధమయిన దేవతలయొక్క మహిమ సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుని మహిమ అనే సముద్రములో ఒక బిందువు మాత్రమే” అని వేద వేదాంతాల సారమయిన ఇట్టి శ్లోకమును అనుగ్రహించినది ఎవరు అని వినయ పూర్వకముగా దాసోహం సమర్పించి మహాపూర్ణులను అడిగి తద్వారా యామునుల వైభవాన్ని తెలుసుకుంటారు.

అదిగో అది విన్నప్పటి నుండి భగవత్ యామునులపై ఆచంచల భక్తి విశ్వాసాలు కలిగి తర్వాతి కాలంలో యామునాచార్యుల గ్రంథాలను (మిగతా 30 వ పేజీలో)

జ్యోతిర్వైజ్ఞానమ్

శ్రీమాన్ శ్రీ నంబి వెంక గోపాలాచార్య కౌశిక

అలంకారం గురించి చెప్పేది ప్రకృతి. అలంకారంలో వుండేటి అంశాలు మూడు. అలంకారంతో ఉండేది ఆరోగ్యం, ఆనందం, ఆహోదం. ఈ మూడుగూడా అప్పుడప్పుడు గమనిస్తావుంటే ఒక్కాక్కు లోకంలో భగవంతుడు ఒక్కాక్కు అలంకారంతో ఆనందాన్ని పెంచి పంచతూ వున్నాడు అందరికి పరమాత్మ. అట్లాగే భూలోక, భువర్లోక, సువర్లోక, మహర్లోక, జనోలోక, తపోలోక, సత్యలోకాది లోకాలను, అతల, వితల, సుతల, రసాతల, పాతాళాది లోకాల్ని ఒకసారి గణిస్తే, ఒక్కాక్కు లోకంలో ఒక్కాక్కు రకమైనటువంటి అలంకారాలు, ఆహోదాలు, ఆరోగ్యాలు, ఆయుష్మాలు వివిధంగా పురాణాల ద్వారా మనకు తెలుస్తూ వున్నాయి.

అట్లాగే మనం భూలోకానికి వస్తే ఇక్కడ వుండే అందమైన పర్వతాల ద్వారా అందులో శిలా పర్వతాలు, మృత్తికా పర్వతాలు, మంచ పర్వతాలు, ఓషధులతో నిండిన పర్వతాలు వాటిపై వుండే అందమైన వృక్షాలు, వాటికింద వుండే వాల్మీకాలు, ఆక్కడ తిరిగే అందమైన సర్పాలు, చెట్లమైన వుండే పక్కలు, పక్కల కిలకిలా రాపాలు. అందమైన శరీర రూపాలు రంగులు రంగులుగా ప్రకాశించే అద్భుతమైన దృశ్యాల ద్వారా మనుష్యులు ఆనందిస్తూ వుంటారు. ఆహోదాన్ని పొందుతూ వుంటారు. అదే విధముగా పల్లాలుగా వుండే ప్రాంతాలలో ప్రవహించే జల రాశులు, కొండ వాగులు మంచి ఆనందాన్ని కలిగింప చేస్తాయి. ప్రవంచానికి అదోక రకమైన అలంకారంగా పరమాత్మ సృష్టిస్తే వాటిని చూసి వాటి ద్వారా మనము ఆనందాన్ని పొందుతూ వున్నాము.

అలంకారం అంటే ప్రాచీన కాలంలో అలంకారంగా పెయింటింగ్స్ వేసేవాళ్ళు ఈనాటి కెమికల్స్ రంగులు కాకుండా కేవలం సహజ సిద్ధంగా వుండే పుష్పరసాల చేత, ఘల రసాల చేత, ఆకుల రసాల చేత వాటితో బొమ్మలు రాయడం మూలకంగా చిత్ర రచన చేసేవారు. అందులో మూడు ప్రయోజనాలు ఒకటి కంటికి ఆనందం, రెండు శరీరానికి ఆరోగ్యము, మూడువద్దన ఆహోదాన్ని కలిగింప చేసే

దృశ్యాలు చిత్రీకరణ చేసే

వాళ్ళు. ఈ అలంకారాలు అన్ని ప్రకృతినుంచే సంప్రాప్తమయ్యాయి. ఎలా సంప్రాప్తమౌతాయి అని ప్రశ్నిస్తే. ప్రకృతిలో జీవించిన మహానీయులు, మహాపురుషులు అరణ్యాలలో వుండి దివ్యమైన వృక్షాల ద్వారా, మూలికల ద్వారా, ఓషధుల ద్వారా వాటిలో వుండే గొప్పతనాన్ని వారి వారి పరంపరలో వుండే ఆచార్యుల ద్వారా తెలుసుకొన్నారు తద్వారా ఆరోగ్యాన్ని ఎలా పొందవచ్చు, ఆనందాన్ని ఎలా పొందవచ్చు, ఆహోదాన్ని ఎలా పొందవచ్చే కూడ తెలుసుకొన్నారు. అట్టి వారి పరంపరలో వాళ్ళు ప్రాసిన గ్రంథాల ద్వారా ప్రకృతి ద్వారానే విజ్ఞానం అందుతుందని మనము తెలుసుకోవచ్చు. ప్రకృతిలో వుండి జీవించి ప్రాచీనులందరు కూడా ప్రకృతి పరిరక్షణ, సంరక్షణ చేస్తూ అందులో ఏర్పు కూడా ఒక భాగమై జీవించారు.

భూమి సమతల్యంగా ఉండాలి అంటే దానిమీద వుండే వాతావరణం స్కర్మంగా సాగాలంటే, పారే సెలయేళ్ళు నిర్మయంగా ప్రవహించ గలగాలి. అందమైన కొండలు వాటి వాటి స్థానాల్లో ప్రకృతి సిద్ధంగా ఏర్పడిన ప్రాంతాలలోనే వుండి ఉండాలి. అరణ్యాలలో వుండే వృక్షాలన్ని కూడా ప్రకాశిస్తూ వృక్షముల యొక్క గుంపులు అనగా రకరకాలైన ఓషధుల సమ్మేళనంతో కలిగిన చెట్లు, ఆక్కడ నుండి వచ్చే గాలి ద్వారా, వారినుంచి వచ్చే వాసన శక్తి ద్వారా ప్రాణాలన్నీ కూడా పరిపూర్ణమైన ఆయురారోగ్యాలతో అనాదిగా వర్ధిల్లాయని మనకు శాస్త్రాలు చెపుతున్నాయి. అందుకే వృక్షాల్ని రక్షించడం, నదులని రక్షించడము, పర్వతాల్ని రక్షించడము, మట్టిని రక్షించడము, అగ్ని ప్రాణాలన్నీ రక్షించడము అనేది శ్రీమద్భాగవతం తెలుపుతుంది. అందుకే శ్రీకష్ణ పరమాత్మ మన్ము తిన్నాడు అంటే భూమిని శుద్ధి చేసాడు. కరస్ఫర్మ తాకినంతనే పవిత్రమైంది. అలాగే జలాల్ని శుద్ధి చేసాడు. ఈనాడు నీటిని, మట్టిని కూడా కలుపితం చేస్తున్నారు. మట్టిలో వుండే (మిగతా 26 వ పేజీలో)

భగవంతునిష్టేన భారము

విభీషణుడు ఎప్పుడు రావణుడు తనను దూషించి వెళ్ళి గొట్టాడో, ఇంక అక్కడ వున్న ప్రయోజనము వుందదు. రావణుడి దోష్టున్ని చూస్తూ సహిస్తూ వుండడము తప్పని అనుకొని అక్కడనుండి బయలుదేరాడు. అన్యదేవతలను శరణజోచ్ఛడమో, అన్యమార్గాలను అన్యేషించడమో చేయలేదు. అతనికి విశ్వాసము ఎవరివద్ద? పరమాత్మ వద్దే! నేరుగా రాములవారు వున్నచోటికి వెళ్ళాడు. రాములవారినే నేరుగా ఆశ్రయించాడా? లేదు. ఆకాశములోనే నిలచి వానర నాయకుడికి విన్నపము చేశాడు. ఇదే ముఖ్యమైన అనుకూలమైన విషయము. అందుకే ఎప్పుడు పరమాత్మ సన్నిధికి మనము నేరుగా వెళ్ళకూడదు. ఒంటరిగా వెళ్ళినేవించుకొని రావడము తప్పు. మనము కోవెలకెళ్ళినా, అక్కడ భాగవతోత్తముడై, పరమాత్మకు సకల కైంకర్యములను సమర్పించే అర్ఘకస్వామి ద్వారానే పరమాత్మను సేవిస్తాము.

“నిన్నమాభ్యధిక మభ్యధత్ యం” కూరత్తాభ్యాన్ పరదరాజ స్తవములో చెప్పారు. నేరుగా మనము ఆయన వద్దకు వెళ్తే, మన దోషములను చూసి “క్షీపామి” అని మనలను శిక్షించవచ్చు. అదే ఆయనకు ప్రీతిపాత్రులైన భాగవతోత్తము లను ముందుంచుకొని వెళ్తే భక్తుని మిత్రుడని ఆదరిస్తాడు కట్టాక్షిస్తాడు. శరణాగతి అనుష్ఠించేటప్పుడు మనము నేరుగా పరమాత్మ వద్దకు వెళ్ళకూడదు. మనమందరము, సదాచార్యుల ద్వారా సంస్కరించబడి శరణాగతి చేస్తున్నాము.

అలాగే విభీషణుడు కూడా నేరుగా రాములవారిని చేరలేదు “ఆజగామ ముహూర్తేన యత్రరామ సలక్కణః”

రాముడు ఒక రాయి మీద, ఆకాండప్రాంతములో, అసీనుడై వున్నచోటుకు, లంకాపట్టణమునుండి ముహూర్త కాలములో చేరికూడా, నేరుగా వెళ్లలేదు. అక్కడవున్న రాముభక్తులైన, సుగ్రీవాదుల వద్ద రాములవారికి తెలియపరచండి అంటూ తన నైచ్చాన్ని తెలియబరచి శరణు వేదుతున్నానన్నాడు.

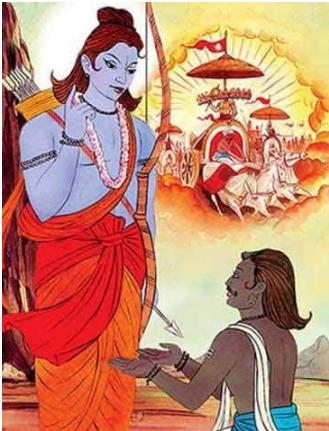
“నివేదయతు మాం క్షీప్రం, విభీషణ ముహసితం సర్వలోక శరణ్యాయ రాఘువాయ మహోత్మనే॥
నివేదయతు విన్నపము చేయిండి అని వీరిని ప్రార్థించాడు.

అలా అడియార్గళ్ దాసాను దానులను ముందుంచు కొని శరణువేదుట, శరణాగతి శాస్త్రములోనే అతి ముఖ్య ఘట్టం. దానిని సంపూర్ణముగా యథా విధిగా పాటించిన విభీషణ శరణాగతి అతి సవ్యమైన శరణాగతి! ఆనుకూల్యస్య సంకల్పము దీనివల్ల ప్రస్తుత

శ్రీమతి వంగల రాధిక

మైత్రేంది.

ఇంక మూడవది ‘ప్రాతికూల్యస్య వర్జనం’ అంటే పరమాత్మకు ప్రీతికరమైనది చేయాలంటే, పరమాత్మకు ఏది ఇష్టములోదో దానిని వదిలేయాలి! అశాస్త్రీయ మైనది వదిలేయాలి. ఆత్మవేరు శరీరమువేరు అన్నది తెలియాలి. శరీరసంబంధ దోషాలైన భగవత్రాప్తికి, విరోధాలైన వాటిని త్యజించాలి. భగవత్ విరోధాలను త్యజించపోతే ధర్మవర్తనం ఉన్నప్పటికి ఏవిధంగా పతనం అపుతారో తెలుసుకోవచ్చు.

ఇక్కడ మనము కర్మడికి విభీషణుడికి గల తేడాను గమనించవచ్చు. కర్మడు ధర్మకార్యములు చేయడములో ఆసక్తి అభిరుచి గలవాడే. దానము చేయడంలో కర్మడంతటి వాడు లేడని దానకర్మడనే ప్రసిద్ధి. మరి ఎందుకు ఆధోగతి పాలయ్యాడు. దుర్యోధనుని దుర్మార్గాలను, అధర్మ మార్గాలను నిరోధించలేదు. తప్పులు చేస్తున్న దుర్యోధనాదులను వీడి రాక, వారిచెంతనే వుండిపోయి వారికి బుఱపడి పున్నానంటూ ఆతప్పులకు తానూ బాసటగా నిలిచాడు.

అదే విభీషణుడు తన ధర్మబద్ధమైన మాటలను వినని తన స్వంత సోదరుడినే తత్త క్షణమే వదిలేసి “ముహూర్త కాలములో” పరమాత్మ చెంత చేరాడు. విభీషణుడి ధర్మబద్ధమైన మంచిమాటను విని విభీషణి రావణ కుమారుడు ఇంద్రజిత్ భీరువని హోమ చేశాడు. రావణుడు

శ్రీరామానుజు సుధామాధులి

తన తమ్ముని అవమానకరమైన పదజాలముతో తన తనయుడు దూషించడాన్ని వినికూడా నివారించలేదు. సరికదా “కుల దిగ్ంబరం” రాక్షసులానికి తలవంపులు తెచ్చేవాడా “కులనాశకా” అని తిట్టి వెళ్ళగొట్టాడు.

“ ఇత్యుక్తు పరుషం వాక్యం, రావణం రావణానుజః

ఆజగామ ముహూర్తేన యుత్ర రామః సలక్ష్మణః” అంతే అలా పరుషవాక్యాలతో దూషింపబడిన మరుక్షణం, ఆక్షద నిలువలేదు విభీషణుడు. ఆక్షణంలోనే తన రాజ్యాన్ని అన్వయిస్తును, భార్యాపిల్లలను, తన సకలైశ్వర్యములను వదిలేశాడు. రాములక్ష్మణులు పున్చోట వెళ్ళి వాలాడు.

అధర్మమున్న చోట క్షణమునిలిచినా అది మన ఉజ్జీవనానికి విరోధము అవుతుంది. ఎలా మనము నివసించే యింటికి నిప్పంటినచో అన్ని వదిలేసి ధనము, కనకము, ఆహార ధాన్యములు, వస్త్రములు, బంధువులు అంటూ దేనినీ వెనక్కి తిరిగి కూడా చూడకుండా వదిలేసి ఇంటి బయటికి పరుగెడుతామో అలా ఎక్కడ అధర్మము రాజ్యమేలుతుందో అక్కడి నుంచి అన్నిటినీ త్యజించి తృటిలో బయటపడిపోవాలి. మన మనస్సు అతి చంచలమైనది. చెడు నిమిషములోనే దానిని వరించగలదు. అలాగే మంచిని తృటిలో వదిలేయనూ గలదు.

రామానుజుల వారు తిరుక్కచ్చినమ్మి ద్వారా కంచి వరదరాజ పెరుమాళ్ళ నుడివిన “ఆరువార్తెగళ్ళ” సమాధానము విన్నారు. “గురువాగ యారై ఏర్పదు” అన్న రామానుజుల ప్రశ్నకు “పూర్వాశ్రయ సమాశ్రితః” అని దేవరాజపెరుమాళ్ళ పెరియనమ్మి వద్ద సమాశ్రయణము పొందాలని చెప్పిన సమాధానమును తిరుక్కచ్చినమ్మిగళ్ళ వద్దనుంచి విని తక్షణమే కాంచీపురము నుంచి బయలుదేరారు. అటు పెరియనమ్మి కూడా రామానుజులను సేవించాలని శ్రీరంగము నుంచి కాంచీపురంపైపు పయన మయ్యారు. ఇద్దరూ మధురాంతకం రామర్ కోవెలలో కలుసుకొంటారు. అప్పుడు పెరియనమ్మి “రామానుజా కొంచెందూరం వెళ్తే నిన్ను ఆదేశించిన దేవరాజ పెరుమాళ్ళ సన్నిధి కాంచీపురానికి చేరిపోతామే. అక్కడే లేదా దివ్య దేశమైన శ్రీరంగములో సమాశ్రయణము చేసుకోవచ్చుకదా అంటారు. రామానుజులు ఒప్పుకోరు. “మిన్నుయిర్ ఆక్ష్మేగళ్ళ” దానికంటే ఈ “మంది పాయ్” కోతిబ్ది మనస్సును నమ్మలేము కనుక వెంటనే అక్కడికక్కడే అయిపోవాలన్నారు కదా!

(7 వ పేజీ తరువాయి) కొందరు పూర్వపు బంధువులు రాగా వారు వెళ్ళిన తర్వాత ఇంటిని శుభ్రం చేసి ఆ పాత్రలన్నీ పడవేశారు. ఆచార్య భక్తి కైంకర్య పరులైన దాశరథి వద్ద గల పాత్రలను తెచ్చుకొని శుభ్రపరచి ఉపయోగించుకున్నారు. దేహ సంబంధం కంటే ఆచార్య సంబంధ పవిత్రతను ఇలా వారు తెలియజేశారు. ఇటువంటి వెన్నీ ఆచార్యభక్తిని నిరూపించే సన్నివేశాలు చరిత్రలో కనిపిస్తాయి. అందుకే యతిరాజుల వైభవాన్ని ప్రకాశింపచేసిన వడుగనంబి చరిత్ర విశేషాలను “చిత్రగుప్తాధిభిస్తాని నగణ్యంతే మహాత్మాభిః” చిత్రగుప్తాదులగు మహాత్ములు కూడా లక్ష్మించలేరు. అని అంటారు.

రామానుజాచార్యులు దేవాలయ ఆరాధనలను ఆగమ బద్ధంగా సంస్కరిస్తా దివ్యదేశాలు తిరుగుతూ తిరువనంతపురం నుండి తిరుక్కురుంగుడి ప్రాంతానికి వచ్చారు. భగవదాజ్ఞతో రాత్రికి రాత్రి వచ్చిన భగవద్ రామానుజులు ఉదయాన్నే వడుగనంబిని తిరుమణి కోసం పిలిచారు. కానీ ఆయన ఇంకా అక్కడికి చేరుకోలేదు. ఆచార్యులకు శిష్యునిపై ఉండే ప్రేమకు ముచ్చుటపడి వడుగనంబి రూపంలో వెంటనే అక్కడికి భగవంతుడే వచ్చాడట! రామానుజులు తిరుమణి తీసుకుని ద్వాదశ ఊర్ధవుండ్రాలు ధరించి మిగిలిన తిరుమణిని అలవాటుగా నంబి రూపంలో గల స్వామి ముఖం పైన దిద్దారు. ఈ విషయాన్ని దర్శనం తర్వాత తెలుసుకున్నారు రామానుజులు. నాటి నుండి ఇక్కడి పెరుమాళ్ళు “తిరుక్కురుంగుడి వైష్ణవ నంబి”గా ప్రసిద్ధిగాంచారు.

ఆంధ్రపూర్వులు అంతిమంలో మిథిలా సాలగ్రామ నగరంలోనే ఒక బావి తవ్వించి అందులో గురువుల పాద తీర్థాన్ని ఉంచి, సమీపంలో కోవెల కట్టించి అందులో ఆచార్య పాదాలను ప్రతిష్ఠించి ప్రతి దినము శ్రీపాద తీర్థాన్ని సేవిస్తా పాదుకలను అర్పిస్తా గడిపారట!

ఆచార్యుడే పరత్వమనే సిద్ధాంతానికి ఆధారమైన ఆంధ్ర పూర్వుల చరిత్ర వింటేనే “ఆచార్య భక్తః స భవేత్ మనుష్యః” విన్నారు ఆచార్య భక్తులవుతారు అని పెద్దలు చెప్పారు. జీవన గతి గమ్యం గురువే సర్వం! అనే శిష్యుగ్రేసరులు గల గొప్ప మహిమ గలవారు జగదాచార్యులు.

శ్రీరామాయణంలో ఉపకథలు

గుహప్రేరుమాళ్లే

వేదవేద్య పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజీ,
వేదః ప్రాచేతసాదాసీత్ సాక్షాత్ రామయణాత్మనా॥
వైదేహి సహితం సుర ద్రుమతలే పైమే మహో మండపే॥
మధ్య పుష్పక మాసనే మణిమయే వీరాసనే సుస్థితం॥

‘మహతః మందైస్మహ నీరంద్రేణ సంశ్లేషః సౌశీల్యమ్’ జాతి చేత, ఐశ్వర్యము చేత, విద్య చేత గొప్పవాడైనా, తక్కువ వాడైనా అతనితో కలసి ఉండటమే శౌశీల్యం. శ్రీరాముడు జన్మ చేత క్షత్రియుడు సూర్య వంశానికి చెందినవాడు. ఐశ్వర్యముచే వక్రవర్తి కుమారుడు. విద్యచే వశిష్టాదుల శిష్యుడు. అయినా ‘నిషాదానాం నేతా కపికుల పతిః కాహి శబది’ అని గుహలడిని, విభీషణుని, సుగ్రీవుడిని తన సోదరులతో సమానంగా ఆదరించాడు, ప్రేమించాడు, సన్మానించాడు.

గుహలడు నిషాదకులానికి చెందిన ఆటవికుడు మానవుడు. సుగ్రీవుడు వానర జాతికి చెందినవాడు, వానరం. విభీషణుడు రాక్షసుడు, శత్రువు యొక్క తమ్ముడు. అయినా అందరినీ శ్రీరాముడు లక్ష్మణ, భరత, శత్రుజుల కంటే తక్కువగా చూడలేదు. ఆ ముగ్గురిలో కూడా గుహలడిది ఉన్నత స్థానం. లోకాన్మంతా సంసార సాగరం దాటించే పరమాత్మను గంగానది దాటించిన పుణ్యమూర్తి. నిషాదుడైనా శ్రీరామచంద్రుడి కృపకు పాత్రుడవటం వలన శ్రీరామ భక్తులలో ఆయనకు ప్రత్యేక స్థానం ఉంది. ఆశ్చర్యర్థ ఇంకో మెట్టు పైకి వెళ్లి గుహలడిని ‘గుహప్రేరుమాళ్లే’ అన్నారు.

దేవతలందరూ కలిసి రావణుడి పీడ నుంచి కాపాడమని శ్రీమన్నారాయణుని శరణాగతి చేశారు. వాళ్ళ కోరికను మన్నించి శ్రీమన్నారాయణుడు ఈ లోకంలో ఇక్కాకు వంశంలో దశరథ మహారాజు కుమారుడుగా శ్రీరాముడుగా అవతరించాడు. శ్రీరాముడి చరిత్రను వాల్మీకి ఇరవై నాలుగు వేల శ్లోకాలతో శ్రీ రామాయణాన్ని మనోరంజకంగా రాశారు. రామాయణంలో భగవంతుడి కళ్యాణ గుణాలను వాల్మీకి

మహార్షి విస్తారంగా చెప్పడం జరిగింది. ఇతిహసాలైన భారత రామాయణాలలో రామాయణం ఉన్నతమైనదిగా మన ఆచార్యుల

శ్రీమతి చక్రవర్తుల చూడామణి, ఖమ్మం

చేత ఆదరించబడింది.

పితృవాక్య పరిపాలన కోసం రాముడు వనవాసానికి బయలు దేరాడు. అయోధ్య నుంచి బయలుదేరి గంగా తీరంలోని శృంగిభేర పురానికి చేరుకున్నారు. ఆ ప్రాంతాన్ని శ్రీరాముడికి భక్తుడు, మిత్రుడు అయిన నిషాదజాతికి చెందిన గుహలడు పరిపాలిస్తున్నాడు. ఆతడి ఉత్తమమైన పరిపాలనలో అక్కడి ప్రజలు ప్రశాంతంగా, సుఖంగా జీవిస్తున్నారు. గంగానది అతి స్వచ్ఛంగా ఉంది. నీళ్ళలో తిరిగే జలచరాలు, మొసళ్ళు, సర్పలు కనపడేటంత తేటగా గంగానది ప్రవహిస్తోంది. విష్ణు పాదం నుంచి అవతరించడం వలన ఇది పరమ పవిత్రమైన నది.

మహాపురుషుడైన శ్రీరాముడు తమ దేశానికి వచ్చారన్న వార్త విని వృద్ధులు, తమ జాతిలో పెద్దలు, మంత్రులతో రాముడిని ఆహ్వానించడానికి గుహలడు వచ్చాడు. ఎదురేగి ఆయనను ఆహ్వానించి, రాముడితో ‘మీకు ఈ రాజ్యం అయోధ్య లాంటిది. నేను మీకు సేవకుడిని. ఏం చేయాలో ఆజ్ఞాపించండి’ అని వినయంగా చెప్పాడు. సీత, లక్ష్మణ సహితుడైన రాముడికి అర్ప పాదాయదులు సమర్పించి అతిథి మర్యాదలు చేశాడు గుహలడు. ఆ తర్వాత భక్త్యం భోజ్యం, పానకం మొదలైనవి తెప్పించి సమర్పించాడు. గుహలడిని ఆప్యాయంగా పలకరించి తన మిత్రుడుగా స్వీకరించాడు రాముడు.

అర్పితా శైవ హృష్టాశ్వ భవతా సర్వథా వయమ్
పద్మామాఖిగమాచైవ స్నేహ సందర్భనేన చ॥

(శ్రీరామాయణం. అయోధ్యకాండ 50.40)

‘మిత్రుమా కాలినదకతో ఇంత దూరం వచ్చి, నీ స్నేహ సద్గులాలను ప్రకటించావు. ఇదే మాకు సకల సత్కారాలు.

చాలా సంతోషంగా ఉంది' అని రాముడు చెప్పాడు. తాను అయ్యార్ధకు పట్టాభిషిక్తుడు కావలసి ఉండగా, కైక కోరిక మేరకు రాజ్యాన్ని వదిలి, 14 సంవత్సరాలు వనవాసానికి బయలుదేరిన సందర్భం. అయినా దాని గురించి ఏ మాత్రం బాధపడకుండా అయ్యార్ధ నుండి సరయు నది దాటి గంగా తీరం దాకా వచ్చాడు. అదంతా ఆయనకు పెద్ద విషయంగా తోచలేదు. గుహుడు ఆ నాలుగడుగులు నడిచి రావడం చూసి 'అయ్యా! పాదాలతో నడచి వచ్చావా?' అని ప్రేమతో అడిగాడు రాముడు. ఇంకా గుహుడిని 'ఆత్మ సమః సభ్యా' అని (అయ్యార్ధకాండ 50-32) అన్నాడు.

ఆప్యాయంగా గుహుడిని కౌగలించుకుని 'నీవు నీ బంధువులు క్రేమమా' అని కుశల ప్రశ్నలు అడిగాడు. తరువాత ప్రత దీక్షలో ఉన్నందున ఆయన సమర్పించిన భోజన పదార్థాలు స్వీకరించలేనని సున్నితంగా తిరస్కరించాడు. సీతారాములు పవిత్ర గంగా నది నీటినే ఆపోరంగా తీసుకున్నారు. గుహుడు వాళ్ళ కోసం గడ్డితో శయ్యను ఏర్పాటు చేయించాడు. సీతారాములు శయనించినా, లక్ష్మణుడు నిద్రపోకుండా సీతారాములకు కావలి కాయడం చూసి, గుహుడు 'నువ్వు రాజకుమారుడివి నువ్వు కూడా విశ్రాంతి తీసుకో' అని చెప్పాడు. 'మా అన్నావదినలు ఇలా ఉండగా నాకు నిద్రపోరాలు సహించవు. వనవాసం పూర్తిచేసుకుని మళ్ళీ అయ్యార్ధకు వెళ్ళి రాముడికి పట్టాభిషేకం జరిగేదాకా నేను వాళ్ళ సేవలో ఉంటాను' అని ఎంతో ఆర్తుతో చెప్పాడు లక్ష్మణుడు.

రాత్రి గడిచి తెల్లవారింది. రాముడు లక్ష్మణుని పిలిచి 'సుప్రభాతం అయింది. మనం ప్రయాణం సాగించాలి గంగను దాటడానికి ఏర్పాట్లు చేయమని చెప్పాడు. లక్ష్మణుడు గుహుడిని చూసి అన్నగారి మాటలను తెలియజేశాడు. వెంటనే గుహుడు తన మంత్రులను పిలిచి 'చక్కని చుక్కాన్ని, భద్రమైన కర్కణ ధారి ఉండి ప్రయాణం చేసే వారిని క్రేమంగా గమ్యానికి చేర్చగలది అయిన ఒక మంచి నావను శ్రీరాముడి కోసం సిద్ధం చేసి రేవు దగ్గర సిద్ధంగా ఉండమని ఆజ్ఞాపించాడు. గుహుడి ఆజ్ఞ మేరకు మంత్రులు మంచి నావను సిద్ధం చేశారు.

(సశేషం)

(22 వ పేజీ తరువాయి) రకరకాల ఖనిజాలు, లవణాలు, లోహాలు, ఇంధనాలు, తీసుకుంటూ అందులో వుండే అబ్రక, సువర్ష, రజిత, తామ్ర, యశద, లోహ, మణిశిల, గంధక, పాదరస ఇత్యాది అమూల్య ద్రవ్యాన్ని తప్పుకోవడమే తప్ప మళ్ళీ భూమిలో చేర్చటానికి ఏ మానవుడు కూడా కనీసం ప్రయత్నం చేయటానికి ఆలోచన కూడా చేయడు. ఈ విధంగా భూమి అంతా కలుషితమై పోతుంది.

"నిస్సారపుత్రీ నిరొషధిరసా" అయిపోతుంది దేశమంతా. అలాంటి సమయంలో పరమాత్మ భాగవతంలో మట్టిని తినడం ద్వారా మళ్ళీ పవిత్రమైంది, శక్తిపంతమైనది. అని స్సామి మట్టి తినడం ద్వారా భూషుద్ది జరిగింది. అట్లాగే జలాన్ని కూడా కలుషితం చేస్తున్నారు. సముద్రాలు, నదములు, నదులు, ఉపనదులు, సెలయేళ్ళు పీటిలో రకరకాల పదార్థాలు వేసి అనేక రీతులలో ఆ జలాన్నంతటిని కూడా ఓషధులమయం లేకుండా కలుషితం చేస్తున్న తరుణంలో పరమాత్మ భాగవతంలో కాళీయుమర్గనం ద్వారా శుద్ధి చేశాడు. కాళీయుడు ఎవడో కాదు భాగవతం చెప్పుంది నీళను పాడుచేసే వారందరూ కాళీయలే. అలాంటి కాళీయులను మట్టు బెట్టి మర్గన చెయ్యాలి అని పరమాత్మ తన నోటి ద్వారా మట్టిని శుభ్రం చేసినట్టే తన పాదం ద్వారా కాళీయని మదాన్ని అణచి జలాన్ని శుద్ధి చేశాడు అని మనకు భాగవతం చెప్పంది.

(మరికొన్ని విషయాలు వచ్చే సంచికలో)

శ్రీవతి స్తుతి - సుభాషితం

(8 వ పేజీ తరువాయి)

తన చేతులలో ఆయుధాలను ధరించినాడు. అవి చక్రం, బాణం, ఆపనుల కభయమిళ్ళు ఖడ్గం, శంఖము, దాలు, కొమోది అను గద. అంత వేగంతో విచ్చేసిన హరి మనమై పాప పుంజములు ప్రభావం చూపకుండ మనలను కాపాడు గాక అని ప్రార్థన.

(మరికొన్ని విషయాలు వచ్చే సంచికలో)

శ్రీవైష్ణవ సీవర్సీపార్మిప రీజెక్టీవ్యూఫాల్య

శ్రీవైష్ణవ సీవర్సీపార్మిప రీజెక్టీవ్యూఫాల్య

శ్రీవైష్ణవసేవ సంఘము, తెలంగాణ 25 సంవత్సరములు పూర్తి చేసుకున్న సందర్భముగా రజతోత్సవములు జూలై 21 తేదీన వైభవంగా జరిగాయి. బి.ఎం.ఆర్ కన్స్యూన్ సెంటర్ మన్సెంగుడు, హైదరాబాద్లో జరిగిన ఈ ఉత్సవాలకు వివిధ జిల్లాలనుంచి ప్రతినిధులు పెద్దనంఖ్యలో తరలిపచ్చారు. ఈ కార్యక్రమానికి శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండ్రి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చిన్న జీయరు స్వామి, శ్రీశ్రీ త్రిదండ్రి రామచంద్ర రామానుజ జీయరు స్వామి విచేసి మంగళాశాసనాలు అందించారు.

సభాధ్యక్షులుగా శ్రీమాన్ డాక్టర్ కె.వి.రమణాచార్యులు, విశిష్ట అతిథులుగా సముద్రాల వేఱుగోపాలాచార్యులు సమావేశాన్ని ఆద్యంతం నిర్వహించారు.

బ్రాహ్మణ కార్పోరేషన్‌ను రద్దుచేయకుండా పునరుద్ధరించి బ్రాహ్మణ సంక్షేమానికి కృషి చేస్తామని, దేవాలయ భూములు అన్యాకాంతం కాకుండా కాపాడతామని ఆట్టీయ విశిష్ట అతిథులుగా విచేసిన ఐటి శాఖా మాత్యులు

శ్రీమాన్ దుద్దిళ్ల శ్రీధర్ బాబు వరాల జల్లు కురిపించారు. స్థానిక ఎమ్మెల్యేలు, నాయకులు సమావేశంలో పాల్గొని ప్రసంగించారు. గురుపూర్ణిమనాడు సభను నిర్వహించి ఆచార్యులను సేవించే అవకాశం కల్పించారని వక్తలు శ్లాఘించారు.

ప్రతిభ కనబరిచిన విద్యార్థులను, మేధావులను, విశిష్ట వ్యక్తులను, అన్ని జిల్లాల శ్రీవైష్ణవ సంఘం ప్రతినిధులను సన్మానించారు. సువిశాల ప్రాంగణంలో జరిగిన ఉత్సవాలకు అడుగుగునా ప్రత్యేక ఆకర్షణలు కనిపించాయి.

ఈ వేదుకల సందర్భంగా సాంప్రదాయ సాంస్కృతిక ప్రదర్శనగా ప్రభ్యాత భరతనాట్య కళాకారిని శ్రీమతి మాధవీ రామానుజం

యతిపతి జైత్రయాత్ర సృత్యరూపకంగా ప్రదర్శించి సందర్భకులను మంత్రముగ్గులను చేశారు. కరీంనగర్కు చెందిన గోవర్ధనగిరి శ్రీహిత ప్రదర్శించిన పేరిణి సృత్యం అందరిని ఆకర్షించింది. సుప్రసిద్ధ సంగీత ఆచార్యులు శ్రీకౌమాండూరి

రామాచారి సంగీత విభావరి ఆకట్టుకుంది. కదలిరా అంటూ శ్రీఆచార్యవేందు రచించిన శ్రీవైష్ణవ గీతానికి శ్రీరామాచారి సంగీతం అందించారు. అంతే కాకుండా శ్రీరామాచారి బృందం రమ్యంగా ఆలపించిన జై శ్రీమన్నారాయణ గీతం అందరిని పరవశులను చేసింది.

శ్రీవైష్ణవసేవా సంఘము తెలంగాణ అధ్యక్షులు శ్రీమాన్ ఎవ్.టి.చారి, గౌరవాధ్యక్షులు శ్రీమాన్ కండక్కుంట యాదగిరాచార్యులు, ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీమాన్ సేవాపతి మోహన్, కార్గవర్గ సభ్యులు అతిథులను సన్మానించారు.

ఈ సందర్భంగా శ్రీవైష్ణవ సేవా సంఘము తెలంగాణ పలు తీర్మానాలను ఎక్స్‌ప్రొఫెసర్ ఆమోదించింది. దేవాలయ పాలకమండలులలో వైదికులను, శైవ ఆలయములలో శైవ బ్రాహ్మణులను, విష్ణు క్షేత్రములలో శ్రీవైష్ణవ బ్రాహ్మణులను నియమించి ఆలయ పాలన వ్యవస్థను మరింత పట్టిప్పం

చేయాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ ఈ రజతోత్సవ సభ తీర్మానాన్ని ఎక్స్‌ప్రొఫెసర్ ఆమోదించింది. ఆలయాలలో అర్పమూర్తితో అనుబంధం ఉన్న అర్పకులను సాధారణ ఉద్యోగులుగా పరిగణించకుండా వారి బదిలీలు శాశ్వతంగా నివారించాలని తీర్మానించింది. అందరి యోగక్షేమాలు కోరుతూ భగవంతుని ప్రార్థించేవారే బ్రాహ్మణులు.

బ్రాహ్మణ సంక్షేపు పరిషత్తునకు చైర్మన్ ను నియమించి పండ కోట్ల నిధులు విడుదలకై తీర్మానించింది. ఆర్థికముగా వెనుకబడిన బ్రాహ్మణులకు ఇందిరమ్మ ఇండ్లు పథకం వర్తింపునకై అభ్యర్థన గూర్చి తీర్మానించింది. బ్రాహ్మణుల అపరకర్మల భవనమునకై కనీసం ఒక ఎకరా స్థలము కేటాయింపునకై సహకరించాలని కోరుతూ రజతోత్సవ సభ ఎక్స్‌ప్రొఫెసర్ ఆమోదించింది.

ఉపసర్కేర్ణ్య యోజ్యోప్యేత్తే ధారణ

సూత్రానికి వైదిక సంస్కృతిలో ఒక గొప్ప స్థానం, పవిత్రత ఉన్నాయి. ఉపనీతుడైన బ్రాహ్మణుని ద్విజస్న్యనిగా వైదిక కర్మలకు, వేదాధ్యయనమునకు అర్పునిగా గావించేది పవిత్ర యజ్ఞోపవీతమే! “యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం” అని పవిత్రతను గురించి స్ఫురితి, శాస్త్ర, సంహితలు ఎంతో గొప్పగా తెలియజేస్తున్నాయి. లోక కళ్యాణానికి బ్రాహ్మణులు చేసే

సత్కర్మలు, వేద విధులు సమాజ శ్రేయస్సు కోసమే అని శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. శ్రావణ పార్వతి ఆగస్టు 19 నాడు జరిగే ఉపాకర్మగా సూతన యజ్ఞోపవీత ధారణ బ్రాహ్మణులకు నీర్దేశించబడినది. తత్త సంబంధ నియమాలను అనుసరించే పాతకుల కోసం సులభంగా సంక్లిష్టంగా యజ్ఞోపవీత ధారణ విధిని సేకరించి శ్రీసన్నిధానం వెబ్ సైట్లలో మీకు అందుబాటుగా ఉంచబడింది.

<https://srisannidhanam.org>

యుష్మి

వరక్ష్య

ప్రేషిర్భాగతయి

శ్లో॥ యం పాలయసి ధర్మం త్వం
దృత్యాచ నియమే నచి
సై రాఘవ శార్యుల
ధర్మః త్వమభిరక్తతు॥

(వాల్మీకి రామాయణమ్)

శ్రీరాముడు అరణ్యవాసానికి వెళ్ళి సమయం తన తల్లియైన కొసల్యాదేవి దగ్గరకు వచ్చి అనుమతి కోరాడు. ఆ సమయంలో కొసల్యాదేవి పలికిన ఆశీర్వాదశ్లోకము.

తంట్రీ! రాఘవా! నీ రక్షణకోసం ఆ అడవులలో నేనేమి చేయగలను? ఒక్కటి మాత్రం నేను చేపేది విను! నువ్వు పాటిస్తున్న ధర్మం ఒక్కటే నిన్న రక్షిస్తుంది. ఏధర్మమును నువ్వు దైర్ఘ్యంగా నియమంగా నిత్యమూ పాటిస్తున్నావో అట్టి ధర్మమే నిన్న రక్షిస్తుంది. ఇదే నా ఆశీర్వాదము అని చెప్పింది.

“కాలస్య అమూల్యతాం జ్ఞాత్వా తత వృధాయాపనం మదోషస్త్వాత్

ఇతి నిశ్చిత్య సత్కారమ్మేష మాచర”

ఈ వేదవాక్యం ఏమి బోధిస్తోందో గమనించండి కాలము అమూల్యమైనది. దానిని వ్యాధం చేయడం మహా దోషమని తెలుసుకొని అందరూ కాలాన్ని సద్యాని యోగం చేసుకోవాలి.

శ్లో॥ అకర్తవ్యం న కర్తవ్యం

ప్రాణైః కంరగతైరపి

కర్తవ్యమేవ కర్తవ్యం

ఇతి ధర్మవిదో విదుః॥ (మనుధర్మ)

కంతం మనిగి పోయి ప్రాణాల మీదకు వచ్చినా చేయకూడని పనులు చేయరాదు. అట్లే విద్యుక్తధర్మాలను అచరించుటలో ప్రాణం పోయేపరిస్థితి వచ్చినా చేసి తీరాలి.

శ్రీమాన్ శ్రీ డా.యం.టి.ఆళ్వార్ స్వామి

శ్లో॥ యుక్తాహోర విషారస్య
యుక్త చేష్టస్య కర్మస్యా
యుక్త స్వప్తావ బోధస్య
యోగో భవతి దుఃఖాహో॥

పరిమితమైన ఆహోరము పరిమితమైన నిద్ర సకాలములో మేల్మాసుట, మంచి ఆరోగ్య ప్రదమగు యోగమును కలగించి దుఃఖమును తొలిగించును.

శ్లో॥ ద్వోభాగో పూరయేదన్యైః
తోయేనైకం ప్రపూరయేత్తా
మారుతస్య ప్రచారార్థం
చతుర్ధ మవశేషయేత్తా॥

(ఆరోగ్య సూత్రం)

మన శరీరంలోని ఉదరాన్ని నాలుగు భాగాలుగా గుర్తించి రెండుభాగాలను ఆహోరంతో నింపు కోవాలి. మూడవ భాగాన్ని మంచి నీటితో నింపాలి. నాల్గవ భాగాన్ని చక్కగా జీర్ణం చేసుకోవడానికి వీలుగా గాలిలో నింపాలి. ఇది సూట శరీరం రాకుండా శారీరిక దార్శనాన్ని కలిగిస్తుంది.

శ్లో॥ అదాన దోషేణ భవేత్ దరిద్రః
దరిద్ర దోషేణ కరోతి పాపమ్
పాపాదవశ్యం నరకం ప్రయాతి
పునః దరిద్రః పునరేవ పాపి॥

(ప్రాచీనసూక్తి)

దానం చేయకపోవడమే మన దరిద్రానికి కారణమని గుర్తించండి. దరిద్రం వలన పాపాలను చేయాలని అనిపిస్తుంది. పాపాలు చేయడం వల్ల నరకం ప్రాప్తిస్తుంది. నరకంలో ఉండడంచే మళ్ళీ దరిద్రుల ఇంట పుట్టడం జరుగుతుంది. ఇది ఒక విషచక్రం. (మిగతా 30 వ పేజీలో)

యమశ్వి వారక్ష్య శ్రీచీర్ణదాత్మ

(29 వ పేజీ తరువాయి) కాబట్టి మానవులు చిన్నతనం నుండి ఏదో ఒక దానం చేయడం అలవరుచుకొని మోక్షానికి చేరుకోవాలి.

నకర్మణ నప్రజయా ధనేన
త్యాగేనైకేన అమృతత్వ మానవుసు
(అనధూతోపనిషత్తు)

అమృతత్వాన్ని మోక్షాన్ని కర్మల చేగాని, సంతతి పొందడం ద్వారా గాని, ధన సంపాదన వల్లగాని పొందలేరు. త్యాగం వలనే (సమస్తకర్మలను) మోక్షం లాభిస్తుంది.

శ్లో॥ ఈశావాస్యమిదగ్గం సర్వం
యత్ కించిత్ జగత్యాం జగత్
తేన త్యక్తేన భుంజీదా:
మాగ్రుధః కస్యస్వీత్ ధనమ్॥
(ఈశావాస్యమిషత్తు)

ఈ బ్రహ్మండంలోని సమస్త పదార్థాలు ఆ పరమాత్మచే వ్యాపించి ఉన్నాయి. కాబట్టి పొపపు బుధులను వదిలి ఆ నారాయణుని సేవించుము. ఇతరుల ధనములకై ఆశపడరాదు.

శ్లో॥ సుఖం లాభశ్చ కీర్తిశ్చ
శాంతిః జ్ఞానం తదైవచ
త్యాగో దైవానుగ్రహశ్చ
సత్ప్రవర్తనయా భవేత్॥
(ప్రాచీనసూక్తి)

మంచి నడవడిక వలననే సుఖము. లాభము కీర్తి, శాంతి, జ్ఞానము, త్యాగబుద్ధి, దైవానుగ్రహము కలుగుతాయి. శీలమే అన్నిటికన్నా ముఖ్యము.

శ్లో॥ హరేర్మామ హరేర్మామ
హరేః నామైవ కేవలవమ్
కలొనాస్త్వేవ నాస్త్వేవ
నాస్త్వేవ గతి రన్యధా
(మహాభాగవతమ్)

కలియుగంలో హరినామమే హరినామమే హరినామమే దిక్కు ఈ హరినామం తప్ప మరొక్క దిక్కుగతి లేదు లేదు. ఇది వేదవ్యాస భగవానుడు పలికినసూక్తి.

భూమి గీత్యాత్మిప శ్రీమత్తేపణ్ణుదు

(21 వ పేజీ తరువాయి)

కూడా అధ్యయనం చేయటం, భగవద్రామానుజుల అనేక మహాత్మరమైన గ్రంథాలలో యామునుల ప్రభావం కనపడటం అనే విషయాన్ని గమనించినపుడు రామానుజులయొక్క సత్తకు (భూ సత్తాయాం అని ధాతువు. అంటే ఉనికి అని అర్థము) కారణమైన వారు యామునాచార్యులు అనే విషయం స్పష్టమవుతుంది. మరియు ఇట్టి విషయం భగవత్ రామానుజులు స్వయముగా యామునుల విషయంలో అనుగ్రహించిన తనియన్ లో ప్రతిచించించటం మనం గమనించినపుడు భగవత్ యామునుల ప్రభావము వాచామగోచరం (మాటలకు అందనిది) అని తెలుస్తున్నది.

యామునాచార్య శిష్యులలో ప్రధానమైన వారు: పెరియ నంబి, పెరియ తిరుమలై నంబి, తిరుక్కోట్టియార్ నంబి, తిరుమాలై ఆండాన్, తిరువరంగపెరుమాళ్ అరయర్ (యామునాచార్య కుమారుడు), వానమాలై ఆండాన్, ఈశ్వరాండాన్, జీయరాండాన్, ఆశవందారాళ్వాన్, తిరుమోగూరప్పన్, మాఱనేరి నంబి, తిరుక్కచ్చి నంబి, తిరుక్కురుగూర్ దాసర్, వక్కింధరణ సోమయాజియార్, అమ్మంగి, నాథముని దాసర్ (రాజ పురోహితుడు), తిరువరంగత్తమ్మాన్ (రాజ మహిషి).

అనుగ్రహించిన గ్రంథములు: చతుః శ్లోకి (కాంతా చతుః శ్లోకి), స్తోత్రరత్నం, సిద్ధి త్రయం (ఆత్మసిద్ధి, సంవిత్సిద్ధి, ఈశ్వరసిద్ధి), పురుష నిర్ణయము, ఆగమ ప్రామాణ్యం, గీతార్ సంగ్రహము, మాయావాద ఖండనము ఇత్యాది.

యమునాచార్యుల బాల్యము, విద్యాభ్యాసం, వీరికి ఆశవందార్ అనే నామధేయము ఎలా వచ్చింది, నేరుగా శిష్యరికము చేయకుండానే భగవత్ రామానుజలకు యామునుల అనుగ్రహం ఎలా లభించింది, వీరి ప్రాతిపాతాలలో వైశిష్ట్యము, ప్రాథ గంభీర అర్థ విశేషాలు మొదలగు అంశాలు యథావకాశం సేవిధ్యము.

సౌమింతో లోర్జో

సేంస్‌ర్‌తే సౌమింతో రలో ఆణీచొఱ్యాలు

శ్రీమాన్ శ్రీ డా.కె.కోదండరామాచార్యులు, ఖమ్మం

హితము అనగా మేలు చేయునది. అట్టి దానితో కూడినది సహాతము. సహాతము యొక్క భావము సాహిత్యము. దీని యొక్క ప్రయోజనము తాత్కాలికము, శాశ్వతము అని రెండు విధములు. వర్తమాన పరిస్థితులలో నున్న అంశములను గ్రహించి హితమును బోధించినపుడు అది తాత్కాలిక ప్రయోజనము కల్గిన సాహిత్యము. ఉదా॥ ప్రకృతి బీభత్సములు, మానవులచే సృష్టించబడిన అల్లకల్లోలములు.

దేశమునకు, కాలమునకు, వ్యక్తులకు అతీతమై అందరిచే ఆదరింపబడి సందేశము నందించు సాహిత్యమే శాశ్వత ప్రయోజనకారి.

కవివరుని వాక్కు వెంట సరస్వతీదేవి నడుస్తు కవిత్వ ధారను ప్రవహింప చేస్తుంది. కావ్యమునకు రూపును కల్పిస్తుంది. ప్రచోదనాదేవి అయిన సరస్వతి కావ్య కథాగతాంశములతో పాటు కొన్ని విశేషాంశములు ధ్వనించునట్టు కవినోటి పలికిస్తుంది. కవికుల గురువు అయిన కాళీదాసు యొక్క కావ్యములలోని విశేషాంశముల తెలియజెప్పుటే నాయి ప్రయత్నము.

కాళీదాసు రఘువంశము, కుమారసంభవము, మేఘ సందేశము, బుతుసంహోదము మొదలగు కావ్యములను అభిజ్ఞాన శాకుంతలము. మాళవికాగ్నిమిత్రము, విక్రమార్వ శీయము అను మూడు దృశ్యకావ్యములను రచించెను.

ప్రస్తుతము రఘువంశములోని కొన్ని శ్లోకములు కథను వివరిస్తానే సమాజమునకు సందేశము నందించి ఆణిముత్యము లెట్టెనవో పరిశీలింతము.

శ్లో॥ వాగర్ధా వివసంపుక్తో వాగర్ధ ప్రతిపత్తయే

జగత్సః పితరో వందే పార్వతీపరమేశ్వరో (1-1)

రఘువంశ ప్రారంభమున కాళీదాసు గావించిన ఇష్టదేవతా రూపకమైన శ్లోకమిది.

భావము: శబ్దార్థములవలె కలసియున్నవారు, జగత్తునకు మాతాపితరులు అయిన పార్వతీ పరమేశ్వరులకు శబ్దార్థముల యొక్క సమగ్రజ్ఞానము కలుగుటకై నమస్కరించుచున్నాను.

విశేషాంశము: ఇందు కీలక మైన పదము పితరో ఏక శేష సమానము.

ఈ లోకమున ఒక వ్యక్తి జన్మకు కారకులైన తల్లిదండ్రులు ఎట్లుండాలో, ఎట్లుంటే వారికి విశిష్టస్థానము లభిస్తుందో, అలాంటి వారి వలన ఏమి పొందవచ్చే సూచించినది శ్లోకము.

శబ్దశాస్త్ర మశేషంతు ధత్తే శర్వస్య వల్లభా అర్థ స్వరూపమఖిలం ధత్తే ముగ్గిందుశేఖరః

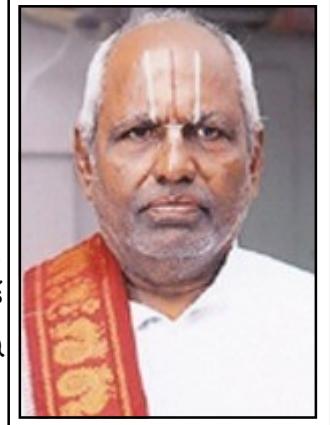
అను వాయు పురాణ ప్రమాణము వల్ల శబ్ద ప్రపంచము పార్వతికిని, అర్థ ప్రపంచము పరమేశ్వరునకు వశమైయున్నవి. కాన శబ్దము తల్లి, అర్థము తండ్రి. శబ్దము, అర్థములవలె తల్లి, తండ్రి విడదీయరాని సంబంధములను కల్గియుండవలెను. శబ్దము బాహ్యస్వరూపి అక్షరములను కనుల ముందుంచుతుంది. అర్థము ఆంతరంగిక స్వరూపి. కార్యోన్మఖుని చేస్తుంది. పాంచభౌతికమైన శరీరమునకు తల్లి రూపును కల్పిస్తే, తండ్రి తాను ప్రధాన పాత్రధారి యగుచు ఉత్తమమైనా లక్షణిధికి మార్ఘమును చూపిస్తాడు. కావున ఒకవ్యక్తి జీవమునకు, జీవనమునకు తల్లి తండ్రులే కారణము. వారిర్పురు శబ్దార్థములవలె యుండవలెను.

ఇంకా ఎలా ఉండాలి? పార్వతి పరమేశ్వరులవలె దేహమున సగభాగము కాకున్నా మనసులో, మాటలో, క్రియలో ఒకటై ఉండాలి. అప్పుడే వారు ‘జగత్సః పితరో’ అనగా వారి చుట్టూ ఉన్న సమాజానికి ఆదర్శమూర్తులోతారు.

అలాంటి మాతా పితరులే తమ సంతానానికి వాక్కును, అర్థమును రెండించిని ప్రసాదిస్తారు. ఎందుకనగా అవి రెండు తమ వద్ద ఉన్నవి. ఆచరణ రూపంలో వాని ననుభవించిన రీతిలో. అందుకే ప్రసాదించగలరు.

అన్యోన్యప్రీతి, ఆదర్శమూర్తిమత్యము కలిగిన జననీ జనకులను వారి సంతానము వాగర్ధ ప్రతిపత్తి కొరకై సేవించవలెను. అప్పుడే వంశము అభివృద్ధి చెందుతుంది.

(మరికొంత వచ్చే సంచికలొ) ★

శ్రీ శ్రీతిగంగ భోవీంకేరీం ఆణ్ణున్ స్వామ్య

శ్రీభోవీం

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి సుప్రభాత కృతి కర్త

తిరునక్కత్రం: కర్కాటక సంక్రమణం, పుష్యమి నక్కత్రం ,

4.8.24, ఆషాఢ అమావాస్య.

తనియన్: వేదాంతదేశికకట్ట వివృద్ధబోధం
కాంతోపయంతృయమినసి కరుణైకపాత్రమీ
వత్సాన్వయాయ మనవద్యగుష్ట రుపేతం
భక్త్య భజామి పరవాదిభయంకరార్యమ్॥

ప్రస్తుత కాలంలో మనము ప్రతి దేవాలయంలో శ్రీవేంకటేశ్వర సుప్రభాతం వింటున్నాము, ప్రతి శనివారం రేడియోలో లో కూడా వస్తుంది, దీనిని రచించినవారు శ్రీ ప్రతివాది భయంకరం అణ్ణన్ స్వామి. వీరు రచించిన సుప్రభాతం ఆధారంగానే అన్ని దేవీ దేవతలకు కవులు సుప్రభాతం రచించారు. అందరికి అదే మూలం, స్వార్థి.

వీరు మణవాళ మామునుల వద్ద ఉండే ప్రసిద్ధ అష్టదిగ్గజ పండితులలోని వారు.

శ్రీయఃపతిమైన సరేశ్వరుడు పరమ కృపచే మనలను ఉజ్జీవింప జీయడానికి ఆశ్వారులను, ఆచార్యులను అపుడపుడు అవతరింపచేస్తాడు. అట్లా అవతరించిన వాళలో ప్రపన్చజనకూటస్తులు నమ్మిజ్ఞార్లు, విశిష్టాద్వేత ప్రవర్తకులు భగవద్రామానుజలు అద్వితీయులు.

ఆ భగవద్రామానుజలు శ్రీవైష్ణవ సిద్ధాంతమును దిగంత వ్యాప్తి కై ఏర్పరచిన 74 సింహసనాధిపతులలో ఒకరు ముడుంబై నంబి యనువారు. వారి వంశంలోని పిళ్లయి లోకాచార్యుల పినతండ్రి మనుమలు. మరియు వడక్కు తిరువీధి పిళ్లయి సహేలాదరులు శ్రీమన్నారాయణాచార్యుల వారి ప్రహోత్రుల కుమారులు శ్రీ ప్ర. భ. అణ్ణన్.

వీరి తండ్రి గారు శ్రీఅనంతచార్యులు, తల్లి గారు శ్రీ ఆండాళ్ల. వీరి తండ్రి హస్తిగిరినాథరస్వన్. భార్య పేరుందేవి. కుమారులు ముగ్గురు, మూడు దివ్య దేశాలలో పెరుమాళ్ళు కైంకార్యానికి నియమించారు. జ్యేష్ఠ కుమారులు అన్నరష్టా,

వీరు తిరువేంగడంలో, ద్వితీయులు అనంతాచార్యులు కాంచీపురంలో, కనిప్పులు

శ్రీమాన్ శ్రీ దరిపల్లి సురేశ్ ఆచార్యులు

తిరునారాయణపురంలో నిత్య నివాసం ఉంటూ కైంకర్యం చేస్తూ ఉండే వారు. వీరు కాంచి పురమునకు దగ్గర లోని తూపుల్లంలో అవతరించిరి. వీరుతండ్రి గారి వద్దనే పంచ సంస్ఫూర్మలు పొంది, కంచి శ్రీ వరదరాజస్వామికి శాల క్ర్యాణర్ తీర్థ కైంకర్యం చేస్తూ ఉండేవారు. ఆ వరదరాజస్వామి వారి ఆజ్ఞతో శ్రీవేదాంతదేశికుల కుమారులయిన నయనవరదాచార్యులను ఆశ్రయించి శ్రీభావ్యమును సేవించిరి. వారి వద్దనే సామాన్య, విశేష శాస్త్రములను అభ్యసించి విశేష ప్రతిభతో ప్రవచనములు చేసేడివారు.

ఆ కాలంలో సృసింహమిశ్రుదనే మాయావాది కంచికి వచ్చి నయన వరదాచార్యులతో వాదానికి వస్తే వారు వార్ధక్యముచే వాదానికి వెళ్లకుంటే తన శిష్యుడు ఐన శ్రీఅణ్ణన్స్వామి గురువు గారిని ప్రార్థించి తాను వెళ్లానన్నారు, గురువుగారు సంతోషించి హయగ్రీవ బీజాక్షరములు తమలపాకుపై ప్రాసి ఇచ్చి ఆశీర్వదించి పంపారు. శ్రీ అణ్ణన్స్వామి వెళ్లి వాదించి ఆ మాయవాదిని జయించి

వచ్చి, గురువుగారికి దండం సమర్పించగా, సంతోషించి, మీరు ప్రతివాది భయంకరులని కట్టక్షీంచిరి. ఆ సృసింహ మిశ్రుడును అణ్ణన్కు శిష్యులైరి. ఆ సృసింహ మిశ్రునికి హయగ్రీవ దాసుడని నామముంచిరి. కంచి వరదుడును అర్పక ముఖేన ప్రతివాది భయంకరులని అరులప్పాడు సాయించి మర్యాదచేసిరి. (ఇంకావుంది)

కొల్యాయి రామచంద్రస్వామి

సేకరణ: శ్రీమాన్ డి, వేమంతాచార్యులు

జగిత్యాల జిల్లా సారంగాపూర్ మండలము కొల్యాయి గ్రామంలో శ్రీరామచంద్రస్వామి దేవాలయం ప్రాచీనమైనది. సుమారుగా 600 సంవత్సరాలకు పూర్వం భగవంతుడు ఒక భక్తుని స్వప్నంలో సాక్షాత్కరించి నేను ఘలనా చోట ఉన్నాను అని చెప్పడంతో ఆ భక్తుడు భగవంతుని మీద ఎంతో విశ్వాసంతో స్వామి చెప్పిన చోటుకి వెళ్లి చూడగా అక్కడ స్వామి ఆ భక్తునికి కనిపించడం జరిగింది. దానితో భక్తుడు ఎంతో ఆనందించి స్వామివారికి సేవ చేయాలి అనే కోరికతో

కొలవాయ గ్రామం యొక్క అందరి సహకారంతో ఆ స్తానంలో ఒక మందిరాన్ని నిర్మించాడు. భగవంతునికి నిరంతరం సేవలు చేస్తూ ఉన్నాడు. కొలవాయ గ్రామంలో ఉన్న ప్రజలు అందరూ కూడా ఆ శ్రీరామచంద్రమూర్తిని తమ ఇంటి వాడిలా భావించి భక్తితో అనేక కైంకర్యాలు చేస్తూ

ఉన్నారు.

ఇక్కడ శ్రీరామ నవమి ఉత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని ఎంతో ఫునగా బ్రహ్మాత్మవాలు నిర్వహిస్తారు. ఆలయాన్ని గ్రామస్తులందరూ కలిసి కొద్దికొద్దిగా అభివృద్ధి చేసి ఇప్పుడు రామాలయాన్ని ఎంతో విశేషంగా నిర్మించుకోవడం జరిగింది. చుట్టూ ప్రక్కల గ్రామాల్లో ఉండే భక్తులంతా కూడా వచ్చి బ్రహ్మాత్మవాలలో పాల్గొని స్వామి అనుగ్రహస్తున్న పొందుతూ ఉన్నారు. అలానే ఆలయానికి తన వంతు సహాయంగా తమ భూభాగాన్ని సమర్పించిన వారు రామడుగు బుచ్చి దొర, చంద్రశేఖర రావు గారలు. వీరి సహకారంతో ఆలయ నిర్మాణ అభివృద్ధి జరిగింది. ఇక్కడి అర్పక స్వాములు 1. తిరుమల రాఘవాచార్యులు, 2. తిరుమల లవకుమారాచార్యులు, 3. తిరుమల రాజ్య కుమారాచార్యులు, 4. కుశకుమారాచార్యులు.

పరమాషాధనం

శ్రీ జగన్నాథ్ మరం సీతారాంబాగ్ లో శ్రీశ్రీశ్రీ వైకుంఠవాసులు కీ.మూ. త్రిదండ్రి గ్రత ధర రామానుజ జీయర్ స్వామి వారి పరమపదోత్సవం నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో శ్రీ రామానుజ యూజ్లీక పీరం అధ్యక్షులు యజ్ఞాచార్య స్వామి శ్రీమాన్ గోవర్ధన విద్యుల్తతా ప్రవీణ్ కుమార్ ఆచార్య స్వామి. శ్రీశ్రీశ్రీ పరమహంస పరిప్రాజికాచార్య త్రిదండ్రి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చిన్న జీయర్ స్వామి, శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండ్రి దేవనాథ రామానుజ జీయర్ స్వామి, శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండ్రి అపోశాబిల రామానుజ జీయర్ స్వామి, శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండ్రి రామచంద్ర రామానుజ జీయర్ స్వామి, శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండ్రి శతగోప రామానుజ జీయర్ స్వామి. మరియు భాగవతోత్తములు. అశేష భక్త జనావళి పాల్గొన్నారు.

కరీంనగర్, సప్తగిరి కాలనీలో శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండ్రి కృష్ణ యతీంద్ర జీయర్ స్వామి వారి పరమపదోత్సవం జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో శ్రీ శ్రీ త్రిదండ్రి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చిన్ జీయర్ స్వామి వారు, శ్రీశ్రీశ్రీ అపోశాబిల జీయర్ స్వామి వారు మరియు పూర్వాశ్రమ కుటుంబ సభ్యులు, భాగవతోత్తములు, భక్తులు పాల్గొన్నారు.

యోజ్ఞ ఎంపిక స్వేచ్ఛ క్రీత్తేప కీర్తిపస్గౌరీలీస్ పీపత్రీత్యుఘట్య

బాలవిజ్ఞానం

స్వతంత్ర యోధుడు పేరు తేపజ్ఞ

ఆగస్టు నెల వచ్చిందంటే పిల్లలకు జెండా వందనం గుర్తుకొచ్చి మనసులో కొత్త ఉత్సాహం మొదలవుతుంది. పెద్దల మనసుల్లోనూ దేశ భక్తి పొంగుతుంది.

మన స్వతంత్ర పోరాటం రక్తపాతరహితమైనది. అయితే ఈ పోరాటంలో ఎంతోమంది త్యాగధనులు తమ సర్వస్వాన్ని త్యాగం చేశారు. వారిలో కొంత మందిని మాత్రమే మనం గుర్తుపట్టగలం. మనకు తెలియని వారెందరో ఈ పోరాటంలో కృషి చేశారు. అలాంటి వారిలో ఒక మహోనుభావుడు వేలు తంబి. ఆయన గురించిన వివరాలను కొన్నింటిని తెలుసుకుండా.

గొప్ప దేశభక్తుడు వేలు తంబి. ఆయన దృష్టి అంతా స్వేచ్ఛా భారతాన్ని సాధించాలని. దాని కోసం ఎన్నో త్యాగాలు చేశారు. వేలుతంబి ధైర్యవంతుడు, దూరధృష్టి గల నాయకుడు.

ట్రావెనోర్లో ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ పాలనకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన పోరాటంలో ఈయన కీలక పాత్ర పోషించారు. ఈ ట్రావెనోర్ ప్రస్తుతం కేరళ రాష్ట్రంలో ఒక భాగం. 1802 నుండి 1809 వరకు ట్రావెనోర్ రాజ్యానికి ప్రధానమంత్రిగా పనిచేశారు. మంచి పరిపాలకుడు. తన పదవీకాలంలో పరిపాలనను ఆధునీకరించాడు, సంస్కరించాడు.

ఈయన 6 మే 1765 కన్యాకుమారిలోని తాళ కుళామ అనే గ్రామంలో జన్మించాడు. దివాన్ వేలు తంబి తిరుగుబాటు బ్రిటిష్ పాలనకు వ్యతిరేకంగా జరిగింది. తన రాజు కోరికలకు వ్యతిరేకంగా ఒక రాష్ట్ర ప్రధానమంత్రి మాతృభూమిని రక్కించుకోవటానికి ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీతో యుద్ధం ప్రకటించాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. నేటికీ త్రివేంద్రంలో ఈయన విగ్రహం చూడవచ్చు.

ఒకరోజు ట్రావెనోర్ రాజు రాజు బలరామవర్కు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం వారికి చెల్లించే కప్పాన్ని రెట్టింపు చేస్తూ వెంటనే చెల్లించాల్సిందిగా లేఖను పంపారు. రాజుగారు పక్కనే ఉన్న మంత్రి వైపు తిరిగి ఇలా అన్నారు. ఈ పత్రం ప్రకారం చెల్లించాలంటే మన ఖిజానా ఖాళీ అవుతుంది. విపరీతంగా నష్టపోతాము. మీరు వెంటనే వెల్లి ఆంగ్లేయులకు నచ్చ చెప్పి రండి అని మంత్రి అయిన వేలుతంబిని పంపించారు. అతను

శ్రీమతి విజయ కందాళ

ప్రయత్నించినా బ్రిటిష్ వారి ధోరణి మారలేదు. రాజు బలరామవర్కును అనేక రకాలుగా తూలనాదారు.

ఈ పరిస్థితిలో ఆత్మ గౌరవం, దేశభక్తి గల వేలు తంబి స్వతంత్రం కోసం పోరాటమే మేలు అని నిశ్చయించుకున్నాడు. రాజు ప్రాణాలకు ముప్పు అని వారించినా వినకుండా బ్రిటిష్ వారికి లొంగకుండా తన సహచరులతో కలిసి పోరాటం సాగించాడు తిరుగుబాటు చేసి విజయం సాధించాడు. ఆ రోజుల్లో వేలు తంబి ధాటికి తాళలేక 1810 లో ఆయనను బంధించి లేదా కాల్చి చంపిన వారికి 50000 రూపాయల బహుమానము బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. దాంతో ఆయన కోసం సైనికుల గాలింపు ప్రారంభమైంది. దుష్టులు బలవంతులైన బ్రిటిష్ వాళ్ళ అతన్ని లొంగదీయాలని ప్రయత్నించారు. చివరికి ఆయన నివాసాన్ని చుట్టుముట్టిన సైన్యానికి చిక్కుకుండా ప్రాణత్యాగం చేశాడు. వేలు తంబి వంటి వీరుల మార్గదర్శకం, ఆదర్శం వలననే 1857లో మొదటి స్వతంత్ర్య యుద్ధం జరిగింది.

ఈ విధంగా దేశాన్ని, దేశ సంస్కృతిని కాపాడటానికి ఎంతోమంది ప్రాణత్యాగం చేసి పోరాడితేనే మనకు స్వతంత్రం సిద్ధించింది. మనం కూడా సమస్యలకు భయపడకుండా ఆత్మవిశ్వాసంతో తెలివితేటలతో పరిష్కరించుకొని మన దేశం గొప్పతనాన్ని కాపాడాలి. సంస్కృతి సంప్రదాయాలకు విలువ నిచ్చి గౌరవించాలి. ★

శ్రీసన్నిధి పదకేళి 6

అడ్డం

- పరమాత్మ నాలుగుచోట్ల ఆరాధన
లందుకోవటాన్ని (6)
- లక్ష ఇరవై ఐదువేల శ్లోకాల గ్రంథము (6)
- వాస్తు భేదములు ఎన్ని?
(శుభాశుభ నిర్ణయం) (5)
- దేవాలయంలో ప్రసాదం సిద్ధం
చేసేవారిని (4)

నిలువు

- గర్జం దాల్చిన వెంటనే జన్మిస్తే (4)
- గ్రంథాలను పరిచయం చేసే శీర్షిక (7)
- వ్యాస పూర్ణమకు మరో పేరు (5)
- మగువలు ఆశాధ మాసం
చేతులకు పెట్టుకునేది (4)
- సంకల్పము (3)
- మదాలన బుతుధ్వజుల కుమారుడు (4)
- ధృగ్గం (2)
- తిరునారాయణపురం (3)
- కైంకర్యము (2)

1								
	2							
4		3						5
			7				6	
	8							
		9	10	11	12			
13								

శ్రీసన్నిధి పదకేళి (5) సమాధానాలు

విజేతలకు ఆగస్టు నెల ప్రతిక పంపించడం జరుగుతుంది
నిలువు: 1. అనసూయ 2. వజ్రాయుధం, 3. పెరియనంబి, 4. సింధూరం
5. తులసీదళము, అడ్డం : 5. తులసిదాసు, 6. వాయు, 7. సూర్య, 8.
చంద్ర, 9. కాకి, 10. ఇంగువ, 11. ప్రవచనాలు, 12. హనుమంతుడు
13. ప్రశ్న. సరియైన సమాధానాలు పంపినవారు: డా. రాజవర్ధన్,
నిజాంపేట్. సువర్ణ, సిరిసిల్ల, జి.సునంద, వైజాగ్, లక్ష్మీప్రియ.యున్,
యాదాద్రి, నరసింహచారి కె.యస్.వి, బెంగళూర్, రాధాకృష్ణ రాదారపు,
కరీంనగర్, ఏ.హనుమంతరావు, మేడ్చల్.

పదకేళిలో పాల్గొనండి! ఉచిత ప్రతిక అందుకోండి!!

ఈ పదకేళిలో సరియైన సమాధానాలు వ్రాసి సరియైన జవాబులు 9502583323 వాటప్పు ద్వారా పంపండి.

Printed & Edited and Published by DINGIRI SRINIVASA MURTHY on behalf of SRISANNIDHANAM CHARITABLE TRUST and Published at H.No 10-2-225, Vidhyanagar, Karimnagar, Telangana - 505 001

Editor DINGIRI SRINIVASA MURTHY, RNI Title No TELTEL12303, Cell No : 9502583323, Land line No 0878-2253323

Email Id prapatti.srisannidhanam9@gmail.com.